2012-10-01 or Before -Satpanth Manuscript 31 (582)

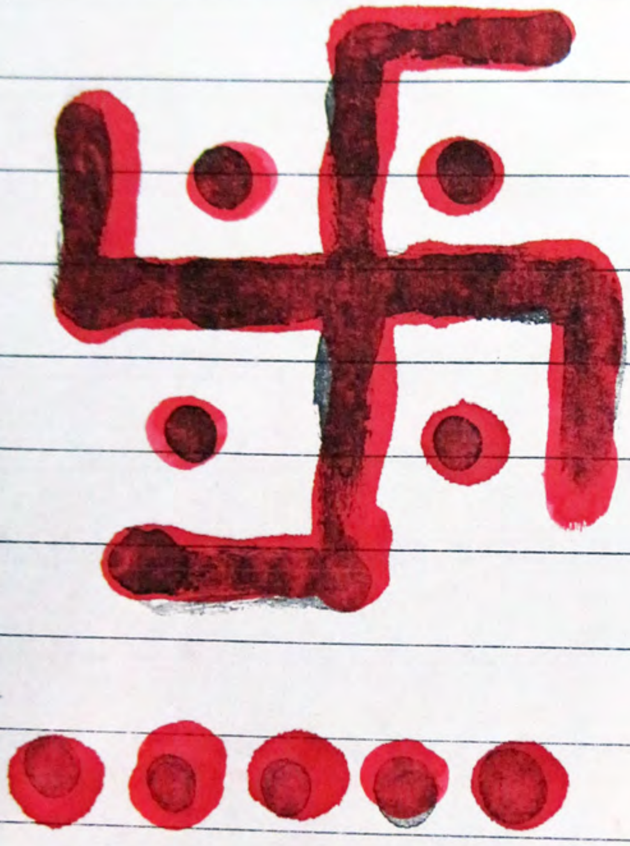

જનની

મીઠાં મધુને મીઠાં મેહૂલા રે લોલ,
એથી મીઠી તે મોરી માત રે..
જનની ની જોડ સખી! નહિ જડે રે લોલ.
પ્રભુના એ પ્રેમ તણી પૂતળી રે લોલ
જગથી જુદેરી એની જાત રે ... જનની૦
અમીની ભરેલ એની આંખડી રે લોલ
વ્હાલના ભરેલાં એના વેણ રે... જનની૦
હાથ ગૂંથેલ એના હીરના રે લોલ
હૈયું હેમંત કેરી હેલ રે ... જનની૦
દેવોને દૂધ એનાં દોહ્યલાં રે લોલ
શશીએ સિંચેલ એની સોડ્ય રે... જનની૦
જગનો આધાર એની આંગળી રે લોલ
કાળજામાં કેંક ભર્યાં કોડ રે... જનની૦
ચિતડુ ચડેલ એનું ચાકડે રે લોલ ... જનની૦
પળના બાંધેલ એના પ્રાણ રે...
મીંઠી આશીષ ઉરે મલકતી રે લોલ ... જનની૦
લેતાં ખૂટે ન એની લ્હાણ રે...
ધરતી માતાએ હશે ધ્રુજતી રે લોલ જનની૦
અચળા અચૂક એક માય રે ---
ગંગાના નીરતો વધે ઘટે રે લોલ
સરખો એ પ્રેમનો પ્રવાહ રે -- જનની૦
વરસે ઘડીક વ્યોમ વાદળી રે લોલ
માડીનો મેઘ બારે માસ રે ... જનની૦
ચળતી ચંદાની દિસે ચાંદની રે લોલ
એનો નહિ આથમે ઉજાસ રે ... જનની

અનુક્રમ: -

શ્રી ગણેશાય નમઃ

ૐ શ્રી નિષ્કલંકી નારાયણાય નમઃ

શ્રી

કલમો હકલાયલહા ઈલીલ્લાહ મહંમદમેંદી અલીઅલા.

દરૂદ અલાહો મેશ્રીઅલા સૈંયદના વલીઅલા સૈંયદના મહંમદદીન મુબારક નુરઅલી.

નાદેઅલી નાદેઅલી યુનમુજહરલ અજાયબ તજદહું એનાલફે ફીનવાયબ કુલ્લેહમીન વગાહમીન સૈંયનજઅલી બનબુઅતફે યા મહંમદ વબે વિલાયત ફે ઈયાઅલી ઈયાઅલી ઈયાઅલી

૧. અલી અલ્લા ફજલ ફરો.

૨. શુભાન અલ્લા ફતેહ કરો.

૩. પંચેતન પંચેતન મુશ્કેલ કુ આસન ફરો. આવી બલા દુર કરો. આદે અંતના બંદાનુ ભલુ કરો.

૪. કરીમા કરીમ કરો. રહિમા રહેમ કરો. આવી બલા દુર ફરો. આદે અંતના બંદાનુ ભલુ કરો.

૫. ૐ શ્રી નિષ્કલંકી નારાયણાય નમઃ

મહોર નજુવત : ફરમાનજુ બીસમોલા હીર રહેમાન નર રહીમ એ મહોર નજુવત નબીસાહેબનુ નુર છે. નુરે નુર ઈમાંમ અહેસાહેબ ઈમામ હસન ઈમામ હુસેન આલેકમ સલામ મહોર નજુવતમાંથી પેદા કર્યો છે. નુર નજુવત નુરફાતમાં જહુરાં ઈમામ જેનઅલાબદ્દીન નુર નજુવત કે પેગાંબર. સવા લાખ કે નજુવત ઈમામ નુર નકલંકી નારાયણ. નિરંજન હો તમ નકલંકી રૂપ. સપ્ત બ્રહમાંડ અરસ કુરસીને લોહો કલમ સ્વામી ઉનાદ અવિગત તમ સરજંતે. સપ્ત પતાલંગ મહોર નજુવત. મરછ જનાર્દન મહોર નજુવત. કૌરમ જનાર્દન મહોર નજુવત. વરાહ જનાર જંગ મહોર નજુવત નરસિંહ જનારજંગ મહોર નજુવત વામન જનારજંગ મહોર નજુવત ફરશુરામ જનારજંગ મહોર નજુવત રામ જનારજંગ મહોર નજુવત કૃષ્ણ જનારજંગ મહોર નજુવત બુધ

જનાર જંગા મહોર નજુવત નકલંકી જનાર જંગા
મુરતુજા અલી આજ નકલંકી અથરોધારૂ વિષ્ણુ
કાળે બ્રહમા હો શ્રી સ્વામી ધરમ ફવલાસે નુર
સતગોર હરગોવિંદ શ્રી ઈસનામ સાહા નરગોવિંદ
નકલંકી નુર નજુવત ધરમ મારગા સપ્ત રંગા શંખ
ચક્ર ગદા પદમ સારંગધર ધરમવોતમંગા ઈમાંમ હસન
ઈમાંમ હુસેન ઈમાંમ જેનાઅલાબદીન ઈમાંમ
મહંમદ બાકર ઈમાંમ જાફર સાદક ઈમાંમ ઈસ્માઈલ
ઈમાંમ નુર સતગોર ઈમાંમ ઈસ્માઈલસાંની સૈયદ
નુર મહંમદ શાહા સૈયદ પીર ઈમાંમ શાહા હકલાય
લાહા ઈલ્લીલાહો મહંમદ મેંદી અલી અલ્લા

અલીની અરજ: શ્રી સતગોર સહેદેવ વાચા:

ઈઆ અલી: શાહ અલી: શેર અલી: મરદાંન અલી
પંજ અલી: અવલ અલી: આખર અલી: આગો અલી
ઓધારે અલી: અભયબ અલી: આચારે અલી: ઓદમી

નજરે ભાગે અલી = ઝેર રાખે ત્યાં આવે અલી =
અરજે અલી = આજીજી કરે ત્યાં આવે અલી = એ ઠેકાણે
અલી કા વાસ = અઢારે વરણમાં વ્યાપક અલી = અરજ
રાખે ત્યાં આવે અલી = કોઈના ભાગે અલીકી ગલી =
આસન અલી = આલંન અલી = અરથે અલી = આપે અલી
આફિયત અલી = અજવાસ અલી = અંબર અલી = આરે અલી
આલે અલી = આવે અલી = અહંત અલી = વસીએલ અલી =
વસીએલ થી આવે અલી = ઉમેદ અલી = ઉજમે અલી = કાજે
અલી = કેવળ ગનાંન કથે સો અલી = જેવર અલી =
જલદાર અલી = જલા ઠોકીને તારે અલી = જમીયા કરે
તહાં આવે અલી = લડાઈથી નાસે અલી = એકતુ અલી =
પરવશ કરે ત્યાં આવે અલી = કરીઆમ્ને અલી = કસાળી
એ અલી = દસાળીએથી જસે અલી = અતિમ કે પાસ
આવે અલી = અરથી લોભકું ધાવે જે ત્યાં નહી આવે અલી =
એક તું અલી = અલીકા ગનાંન વિચારો = આજરે અલી =

અલીકા ભેદ પાવે • અલીકી અરજમાં રહેવે તો આવે અલી
અલીકા આસન બુજે = આસન બુજે તો સબકુછ સુજે =
સુજ પડે તો સબકું સુજ પાવે = દુઃખ દળીદર ભાગકર
જાવે = હમકુ જુદા જાણે ઉસકુ નિકાલ દેવે = સાચ કિજે
અંમર સુખડાં પરેમે લીજે = સુખડાં હોવે તો દુખડાં જાવે =
જો બુજો આસનકી રાહ = તો પાવો અમર અલી શાહ =
પહેલી કીલી હકુમતના કીજે = અમર અલી ઘરમાં રીજે =
બીજી કીલી દાવા દુર = અમર અલીકા વસને નુર = ત્રીજી
કીલી તન પાકી સાકી એ અલી પાસ રહેમત માગી =
ચોથી કીલી એકે ચંતે આશ રાખે કીજે મીત = પાંચમી
કીલી પાંચને વારો = છઠ્ઠીના કોલ કર્યા તે પાળો = સાતમી
કીલી દર્શન દાન = અમર અલીકા ચિત્યારો ગનાંન =
આસન અંમર કીજે વાસ = ઘરમાં રાખો અલીશાહ પાસ =
પાસે રાખો તો પાસે રહુ = દુઃખ જાવે દળીદર જાવે =
ભૂતકા ભીતર ભાંગુ = ડાકણકા ડાચાં ભાંગુ = મેલી કી

મોહીની ભાંગુ = સેતાન કા શીર ઉડાવું = વીર કુ વિઘન કરુ =
પાજી કુ ચકાને ડાલુ = ટુગાં કરે ઉસકુ ઉલા જાળુ =
અમર જળતા = અમર જલતા = અમર હોજગા = ભૈરવ કે આગે
ભીત ઉઠાઉ = સીકોતેરી કુ સાંકળ પહેરાવું = કુલ જલા ભસ્મ
હોવે = સજકી અરજ અલીકી આગ = સાંભળો અરજ અલી
સબ દુઃખ ભવે = સાંભળો અરજ ના હોવે મન = અરજ
ઉપર લાવો ધ્યાન = અરજ અલી જોત્યા ગનાન = ભવે
તાવ તરીઓ = સાંભળો અલીકી અરજ એક ઈમાંન = ઈમાંન
સે આવે અલી = અલી કા ભેદ પાવે = એક બાર વાંચે
ઈમાંન રાખે = બે વાર વાંચે કુલ દુઃખ ભવે = ત્રણ વાર વાંચે
કુલ જલા ભવે = નિર્મળ રૂદે કરી તો અમર પાઓ =
અરજ અમારી કરણી તમારી = રાખો કારી તો આવે
અલી મોરારી = ખુલી અમરાપુરી સારી ઉઘાડી બારી =
દાવા દુર કરારી = ઈકોતેરસો તારી = માયા મોહને મારી
પંચ ભૂતને વાળી = કરજો અલીકી અદકી ઈયારી =

જે કોઈ લખે, ભણે, શીખે તથા સાંભળે તેને
સાહેબ કુલબલાથી દૂર રાખશે = ઈયા અલી =
ઈયા અલી = ઈયા અલી = હકલાય લાહા ઈલ્લીલાહ
મહંમદ મેંદી અલી અલ્લા =

બાજુની દવા લખી છે = નાદે અલી = અનમજ
હરબ = અજાએબ = તજદહુ = ઉનલકે ફીન = નવાએબ
વેગમીન = ઓસેન જલી = વે નજુવત કે = ઈયા
મહંમદ બે વિલાયત કે = ઈઆ અલી = ઈયા અલી
અલાફીન = અલા સફ્કલ = અલાજુલ પોકાર =
અલા દફી = અલા રફી = ઈયા નફી = ઈયા મનુ =
ઈયા જનુ = ઈયા સહેનુ = ઈયા સ્તાલુ અનુ = ઈયા
સાંભામનુ = ઈયા અમીરલ મોમની = ઈયા અલા
જુલ પોકાર = ઈયા જુલ જલીલા = ઈયા જલ જલાએ
ઈયા રજબ લીલા = ઈયા નાસરીયા અલાબનુ =
ઈયા અલાનો અલી = ઈયા હજરત શાહ મુરતુમ

અલી = ખુદાવંત = તમે દની ગુગ કરદમો = જનોદન
લોતફે = શુભાનુકે તાલા ઉલ = રજી અલ આલમીન
શુભાનુ કે તાલા ઉલ = લકે શાદા કદસો = શુભાનુકે
તાલા ઉલ = જબરાલુ લમ કબીરા = શુભાનુકે તાલાઉલ
જુદદલ આહીરી = શુભાનુંકે તાલા ઉલ = મુશાવર = ।
શુભાનુકે તાલા ઉલ = મુશાવર સાદક = શુભાનુકે તાલા
ઉલ = હકીલા કુદીલા = શુભાનુ કે તાલા ઉલ = જાએ
કહીલા
દલ મજદા = શુભાનુ કે તાલા ઉલ = વાસર ઉલ
લોતફુ = શુભાનુંકે તાલા ઉલ = અલા બાઉલા કબીર =
શુભાંનુ કે તાલા ઉલ = કદુ લાવાએ દુદ = શુભાંનુકે
તાલા ઉલ = દમ વલ મહી દુરા = શુભાંનુ કે તાલા ઉલ =
કેલા દીલા જાતન મહેરી = શુભાંનુકે તાલા ઉલ =
કેફુલા કાફુરી = શુભાંનુકે તાલા ઉલ = અજુલ મસતરી =
શુભાંનુકે તાલાઉલ = કરદ અસમા દઉ = શુભાંનુકે
તાલાઉલ = જકીલ લકેઇઅના = શુભાંનુકે તાલાઉલ =

હકમ અલા કરીમ = શુભાંનુકે તાલા ઉલ = માએ કીઅ
અલા કરીમ = શુભાંનુકે તાલા ઉલ = માત અલુ લહક
= શુભાંનુકે તાલા ઉલ = જાએ સુલવાએ રસુલા =
શુભાંનુકે તાલા ઉલ = જાહે કીના દહેમામ = શુભાંનુકે
તાલા ઉલ = ગરીજ અલા મજીદ = શુભાંનુકે તાલા ઉલ =
મન ફીદલને અજુ = શુભાંનુકે તાલા ઉલ = ગુનાંન
અલા = શુભાંનુકે તાલા ઉલ = રાજ કરાઉદું = શુભાંનુકે
તાલા ઉલ = હનુ તાલાને મેનુનાન = શુભાંનુકે તાલા
ઉલ = હજીજુલા હમીદુ = શુભાંનુકે તાલા ઉલ = સુલતાને
= શુભાંનુકે તાલા ઉલ = ઉલ વાએ કી જલા કપુરી =
શુભાંનુકે તાલા ઉલ = કદરા લમ કદરા = શુભાંનુકે
તાલા ઉલ = હલતા મુજજના = શુભાંનુકે તાલા ઉલ =
કીઆ દુર અલા હુકમ = શુભાંનુકે તાલા ઉલ = અલા
હામલા કરીમ = શુભાંનુકે તાલા ઉલ = અત્રોલુ અરજી =
શુભાંનુકે તાલા ઉલ = વાએ જુઉલા રફીઆ = શુભાંનુકે

તાલો ઉલ = કજીર ઉલા માત અલી = શુભાંનુકે તાલા
ઉલ = સંદકુલ અહલ = શુભાંનુકે તાલા ઉલ = તાહેરા
હેરા = શુભાંનુકે તાલા ઉલ : વકીલ વેપારી લોહદીન
= શુભાંનુકે તાલાઉલ = વાહુલા જકીલા = શુભાંનુકે તાલા
ઉલ = લોહા વેઘર લાહદીન = શુભાંનુકે તાલાઉલ = વલી
ઉલંનસાર = શુભાંનુકે તાલાઉલ = સીઉલા જસીઆરા =
શુભાંનુકે તાલા ઉલ = રાઉફલ ઓલમ = શુભાંનુકે તાલાઉલ
મનુરલાજલ = શુભાંનુકે તાલા ઉલ = મારી મન મનસુ
લાઅે = શુભાંનુકે તાલા ઉલ = હલીજુલા હમીદુ =
શુભાંનુકે તાલા ઉલ = મજુદાલા ઉલ મહીદા = શુભાંનુકે
તાલા ઉલ = લજી જુલા વાહેજુ = શુભાંનુકે તાલા ઉલ
ખાઅે ઉલ ફદલીના = શુભાંનુકે તાલા ઉલ = ખાઅે
ઉલન સાર અલા = શુભાંનુકે તાલા ઉલ = ખાઅે ઉલ
હુકમના = શુભાંનુકે તાલા ઉલ = ખાઅે રલફ અતરનાં
શુભાંનુકે તાલા ઉલ = જાઉલા માત અજુઅના =

શુબ્હાનુકે લાલા ઉલ = જાશે રબના તુનીનાં = શુબ્હાનુકે
લાલા ઉલ = બાદુરલા તાહેરનાં = શુબ્હાંનુકે લાલા ઉલ =
જાશે ઉલ અરશના = શુબ્હાંનુકે લાલા ઉલ = અલાશે
અલા જુલકીશે અલા = શુબ્હાંનુકે લાલા ઉલ =
વસીઆ કરીમ = શુબ્હાંનુકે લાલા ઉલ = વહેતુ
ફલ સારીક = શુબ્હાંનુકે લાલા ઉલ = લકે અવલાદુ =
હુકાવાલન
^ હેમદલુ કાવાલીમ = હુશે અજ તહીઆં = મનુ વાએતા
આઉઉલા ઈયા માત અંદ ફૂલ = જશાએ ઉના
કાયલા = હુકલો સીની કદરલા = ફૂલ ભઉલા =
લાએ ઈલા ઉકૂનાં = હુસ કુસ કદરો = ફૂલ ભદ્દો
લકુ વાકુ લજનું હારફલ એ અલા ઉવેતું = જશાએ
જલ હરીમ ઈમામ લાના અલા = હઈઆ અવતાર
જકુ માત સદુ ગુદુર હસુ આવા ઈઆઈ = દુજકીઆ
ઈઆ આસલાઈ = મનુવાએતા દુઆ = અજલના =
અલકુલ કુરાનલા = તાસકીના જલમ = અજુલી =

કુલ કિતાબ = નબાઈ = ઈઆ બાકર હકુહરૂ = લલીલ
મસ્તકીના વેબલા મુજલાએ = કુલ કિતાબ
ઉલહી ઈયા બાહેકુ : હદુહરૂ લાલલા હમાલ
કીના • વેબલાએ મુજ લેઆબ = એલા દે લાદો =
ઈયા હકુલા હદીલા કદીલા વબાલમ જવીતાસના
તસીન • વઈ આસીની • વલી કુરાનલો = હકમ વાએ
જુના = વલી કુલ કલમ : ઉવમ આઈ = અસત ઈમાનો
ઈમાંમ • તાબનો માતા : રઉલ કબમુવા જુનાન વઈ
નાલા : કલોઆ નુરના કુઉઆ • વેલા આશા પાઉઆ
અલાહો સરી કુલા એકી • હઉ મલા તોવાં બોલો :
હકુલ સાહેમી : બહક તારાના : ચાએ જુલવાબ
જરાના = અને વાકુ અરકના : કુરાની લોઅજુમ :
વોમાં કુલ હઉ જતના : હકમ અલા હઉ અજુઆ
જુઅલા વબલા • અબ હોવા કાડે શાદુઆ = અજુનો
હઉજે • લાબ હોઉ વેજ અલા • અલાન મુન બનાએ

હદી ઈમી દુનો : હમનાકુ આલ : દુકુઅનુ સાદના
જુવો : ગસાહેન દુતા : હકમ અલલાહો : વાસઅી
વાગઅા : અજલાહી : કુલ જનીઅાં : વાએ લાનો :
જમનાહું : હરૂના હાવી : વાસુમ ઈઉલજલીમ
અનુ અલાહો : માલુજુના : વાએજુના : હંમજુનાન
સીલાફના : અલનાં હઉના ફૂલ : અલામીન : ફના
એકા : અલા આકીન એ જુલમુસા : નીન કાલતા :
" નાહા કાલતા)
અલા હમ રસુલા : હમાઈના હના અલા : અસુરા
નામા સલુ કામ વલાયા : કુલ અલાહો : જામીન
અલાહો : મનાઈ આસમાંન : અજ દુહીરી : રૈંન
લાજઅે : નહીં અંત કુમા : જસુલતાનો અલાહો
જના હદુ : કુલ અંત : વેકુલીલા મુત : વે કુલ
ઉનવા એનાં : વાદુલાક રુ મુલલાએઉ : લાઉએ
કુરૈરજી : કુલ નાલા હઅી અજમેરીના વાલમ કુ :
હમાં એક મોમાઈ : આઉજનુ અલાના : કજરીના

દીલીઆ : રસુલીલા : મુસામીન : અલા હુકમ દલા :
આલમીન
અલાહી રજીઉલા : આલમીન ; અલા અલા
આજત ફજલીના : મુસાવરાના : હરીલા હંમલા :
હલુ હવાલ : કુરાંન કલહભજ=અજલ વેલમ = આર
કૂક ઉલા : હુમત કલજાહી : અજનંદ : અનાદ
અંન : મામ આહે : અલા મોહો કલાહો : ઉકીલાના
અમાઈ : આખમારીન : અજદાહુ : કુલ નજીલાવાહે
હૈયા ઈનુ હફીજનીઆસર ટોલો : ગવર આએ આએ
ઈયા ઉફુલ કફી : વઈઆન : અકુફલ અંજમ :
કિતાજ કુરાન : હલકુ લહુ : ઉલન હાલઉ : કુઉલા :
વલા અજ લાહુ : અલી ગુલ અજુમ : વસલા અલાહે
અસવાર
અવતાર : ખલકહીરી : ગખર જલ કરી : અલાહો
અજુમ : વાતારાના : મહેશના : જે રહેમત કે ઈયા
રહેમતના રહીમ ઈયા અલાનુર સમાવતા : લે
અજુમ - હકલાએ લાહા ઈલ્લીલાહી મહંમદ રસુલીલ્લાહી

શ્રી આગાગોર સાહેબ વાચાદ્રોગુર ગાંમ બાબુ

જાડકન

બીસમિલ્લા રહેમાન નર રહીમ. ઈલાહી બંદો.

લીલારે રબ આલમીન. વલી અજબનો વેલ

લામતો વે સલામો. અલા રસુલ રી. મહેમદદીવા

આલાહો. વે અજમરી અજમરી. પછી હજરત

રસુલીલા મહેમદ મુસ્તફાનું નુર પેદા કીધુ

છે. ત્યારે જબર હદીસ સરીયદ માંહે કીધી

છે. એક દિન મિત્ર જબરાઈલ સલાવનો આલેય

સલામ આવ્યા. ત્યારે બીબી ફાતમા તે જહુરા

હાજર હતાં. રબ આલાહી અનહો હાજર હતા.

ત્યારે બીબી ફાતમાએ કહ્યુ કે સલામ

આલેકમ ઈયા ફાકા જબરાઈલ. ત્યારે મિત્ર

જબરાઈલ બોલ્યા નહીં અને સલામનો જવાબ

આપ્યો નહિ. ત્યારે હજરત બીબી ફાતમા

રબ આલાહી અલા તાલાએ કહ્યુ કે ઈયા

કાકા જબરાઈલ. સલામનો જવાબ તમે કેમ
દીધો. નહિ. ત્યારે મિત્ર જબરાઈલ બોલ્યાકે
યા નબી તમે અમને કાકા કેમ કહોછો
અમારી ઉંમર તો ઘણી મોટી છે ત્યારે
હજરત બીબી જાતમા રબ અલાહી અલાતાલાએ
કહ્યુ અવશે હજરત રસુલીલા એ તપના
આલેવ સલામને પૂછ્યુ કે યા રસુલીલા
તમે મોટા છો કે હજરત જબરાઈલ મોટાછે
ત્યારે હજરત રસુલીલા મહમદ મુસ્તુફા સલલા
આલેવ સલામે કહ્યુ કે અમે મોટાછુ ત્યારે
મિત્ર જબરાઈલ સલલા આલેવ સલામે કહ્યુકે
યા રસુલીલા તમે મોટા છો પણ ઉંમરનો
મારી ઘણી મોટી છે. ત્યારે હજરત હે તપના
રસુલીલા આલેવ સલામે કહ્યુ કે તમારી
ઉંમર કેટલી મોટી છે અને તમે શું શું

જોયુ છે ત્યારે મિત્ર જબરાઈલે કહ્યુ કે
ઈયા રસુલીલા સલલા આલેય સલામ
ખુદા તાલાએ એક તારો પેદા કીધો હતો.
તે તારાનું નામ કુતબ તારો તથા દરૂનો
તારો હતો. તે તારો ઉગતો હતો તે
નવલાખ વરસ સુધી ઉગીને ઉગમણો રહેતો
હતો એ નવલાખ વરસ સુધી આથમીને
અગોય રહેતો હતો. તે તારો અમે આથમતાં
ઉગતાં નવ લાખ વાર દીઠો છે. ત્યારે હજરત
નુર મહમદ સલલા આલેય કહ્યુ કે તે તારો
અમારા નુરમાંથી પેદા કીધો છે. જે જબરાઈલ
તે તારાથી આગળ પચાસ લાખ ને ચૌદ
હજાર વરસ પહેલાં અમારાં નુરને પેદા
કીધુ છે. કે ઈયા ભાઈ જબરાઈલ ત્યાર
પહેલાં આગળ એ પાતની ધ્યાનની તારીક

પોતાના નુરની કીધી છે. તે તમે યાદ
રાખજો. ત્યારે રસુલીલા આલેય સલામે
કહ્યુ કે ઈયા ભાઈ જબરાઈલ એ તારો
તમે દીઠો હતો તેની નિશાનીઓ કેટલી
હતી. ત્યારે મિત્ર જબરાઈલે કહ્યુ કે એ
નિશાનીઓ પાંચ હતી. ત્યારે રસુલીલા
બોલ્યા કે એ નિશાનીઓ કેવી હતી.
ત્યારે મિત્ર જબરાઈલે કહ્યુ કે ઈયા રસુલીલા
માથા માંહે તારો હતો. કાનમાંહે બે કુલ
હતા. ગળામાંહે હાંસડી હતી અને હાથમાંહે
અંગુઠી હતી. એવી પાંચ નિશાનીઓ હતી.
ત્યારે રસુલીલાએ ફરમાવ્યુ કે ઈયા હજરત
જબરાઈલ માથા માંહે તારો હતો તે હજરત
શાહ મુરતુજાઅલી હતા. ગળા માંહે જે ફુલ
હતા તે ઈમામ હસન હુસેન હતા.

ગળા માંહે હાંસડી હતી ને બીબી ફાતમા
હતાં અને હાથમાંહે અંગુઠી હતી ને હજરત
રસુલીલાનું નુર હતું. એ પાંચતન પાક
મારા નુર બરાબર છે. ત્યારે મિત્ર
જબરાઈલે હજરત બીબી ફાતમા ને સલામ
વાળી છે. ત્યારે મીર જબરાઈલે અમર માંગ્યુ
છે કે કોઈ પેદા કીધુ છે. તે નૂર મહંમદનુ છે.
ત્યારે નૂરે આમારે સરદો કીધો છે. ત્યારે
ખુદાતાલાનું ફરમાન આવ્યુ છે કે હીયા
નુર મારા હજરત હબીબ મારા હીયા
મહંમદ મકસુદલબ મારા એ નુર મતલબ
મારા તમે પોતાનુ માથુ ઉપાડો કે જે
તમારી મહોબત માંહેથી દશ દરિયા પેદા
કીધા છે. પહેલો દરિયો તો ઈલમનો બીજો
દરિયો તો હલીમનો ત્રીજો દરિયો તો

ઇલ્યાનો ચોથો દરિયો તો હીંમતનો પાંચમો
દરિયો તો અક્કલનો છઠ્ઠો દરિયો તો
ફકીરીનો સાતમો દરિયો તો ન્યામતનો
(ન્યામત - ધન,દોલત,સુખ) આઠમો દરિયો તો
મારફતનો નવમો દરિયો તો જેરાતનો
દશમો દરિયો તો ઉમેદ હીંમતનો. એવા
દશ દરિયા પેદા કીધા છે. ત્યારે મહમદ
મુસ્તફાએ ફરમાવ્યુ છે. જે એવા દશ
દરિયા મોહેથી મોટાં મોટાં મકાન ઉપર
તેમાં એજાર હજાર વરસ સુધી અમારા
નુરને રાખ્યુ છે એવા દશ હજાર વરસ
પછે ગયાં ત્યાં સુધી સરદામાં રહ્યા હતા.
ત્યારે દશ હજાર વરસ પછી ખુદાતાલાનું
ફરમાન આવ્યુ. એ નુર મારા એ દોસ્તાદાર
મારા એ મકસુદ મતલબ મારા તમો

બહાર આવો. ત્યારે નુર નરેનદ મુસ્તફા
નું બહાર આવ્યુ છે. ત્યારે હુકમ ખુદાતાલા
નો આવ્યો છે. એ નૂર મારા એ દોસ્તદાર
મારા એ મકસુદ મતલબ મારા. તમે
ઉઠીને પોતાનુ ડીલ ઢંઢોરો ત્યારે પેગાંબરે
ઉઠીને પોતાનુ ડીલ ઢંઢોળ્યુ છે. તેમાંથી
એક લાખ ને ચોવીસ હજાર ફોતરા પડ્યા
છે. તેમાંથી એક લાખ ચોવીસ હજાર
પેગાંબરની રોહો પેદા કીધી છે ત્યાર
પછી બીજા ત્રણસોને તેર ફોતરા પડ્યા છે.
તેમાંથી ત્રણસોને તેર મુરસીદ પેદા
કીધા છે. પછી કેટલાક ફોતરા બીજા
પડ્યા છે તેમાંથી કેટલાક લાખ ફીરસ્તા
પેદા કીધા છે. પછી ફોતરા જે અમારા
નુરના કમળી આંખ મુબારક માંહેથી પેદા

કીધા છે તેમાંથી પહેલે કીનરે મિત્ર
જબરાઈલને પેદા કીધા છે. બીજે કીનરે
મિત્ર મકાઈલને પેદા કીધા છે. પછી
કીનરા જે અમારા નુરના ડાબી આંખ
મુબારકમાંથી પડયા છે. તેમાંથી પહેલે
કિનરે મિત્ર અસરાફીલને પેદા કીધા છે.
બીજે કીનરે મિત્ર અજરાઈલને પેદા કીધા
છે. ત્યારપછી કીનરા જે અમારા નુરના
જમણાં કાન મુબારક માંહેથી પડયા છે.
તેમાંથી પહેલે કીનરે લોહ તખ્તી પેદા
કીધી છે બીજે કીનરે લોહ કલમ પેદા
કીધા છે. પછી કીનરા જે અમારા નુરના
ડાબાકાન મુબારક માંહેથી પડયા છે.
તેમાંથી પહેલે કીનરે અરસ પેદા
કીધો છે. બીજે કીનરે ખુરશી પેદા

કીધી છે. પછી કીતરા આઠ અમારા નુરના જમણા નાક મુબારક માંહેથી પડ્યા છે. તેમાંથી આઠ ભીસ્ત પેદાં કીધાં છે. પછી કીતરા આઠ અમારા નુરના ડાબા નાક મુબારકમાંથી પડ્યા છે. તેમાંથી આઠ દોજગ પેદા કીધાં છે. પછી માયાદેવીને ડાબે પાસેથી સેતાન અજાજેલાને પેદા કીધો છે. પછી કીતરા સાત અમારા નુરના જમણાં ગાળા મુબારક માંહેથી પડ્યા છે. તેમાંથી સાત તબક આસ્માના પેદા કીધાં છે. પછી કીતરા સાત અમારા નુરના ડાબા ગાળા મુબારક માંહેથી પડ્યા છે. તેમાંથી સાત તબક જમીન પેદા કીધી છે પછી કીતરા બે અમારા નુરના પેસાની મુબારક માંહેથી પડ્યા

છે તેમાંથી પહેલે કીતરે સુરજ પેદા
કીધો છે. બીજે કીતરે ચંદ્ર પેદા કીધો છે.
પછી કીતરા નવ લાખ અમારા નુરનાં
દાંત મુબારક માંહેથી પડ્યા છે. તેમાંથી
નવ લાખ તારા પેદા કીધા છે. પછી કીતરો
એક અમારા નુરનો જમણા બલા મુબારક
માંહેથી પડ્યો છે. તેમાંથી દિવસ પેદા
કીધો છે. પછી કીતરા એક અમારા નુરના
ડાબા બલા મુબારક માંહેથી પડ્યો છે.
તેમાંથી રાત પેદા કીધી છે. પછી કીતરા
દશ અમારા નુરના જમણા ચશમાંથી
પડ્યા છે. તેમાંથી પહેલે કીતરે જિબ્ર નુરવાઈલ
પેદા કીધા છે બીજે કીતરે જિગ સુરખાઈલ
વા તોફાન પેદા કીધા છે ત્રીજે કીતરે
ગાજનો આરાધ ફીરસ્તો પેદા કીધો છે.

ચોથે કીતરે વીજળી પેદા કીધી છે પાંચમે
કિતરે સુર અસરાફીલને પેદા કીધા છે. ઘણી
તેની ત્રીસ હજાર વરસની વાટની છે. એવી
સુર લાંબી છે. છઠ્ઠે કીતરે બુરા પાંખોવાળા
પેદા કીધી છે. સાતમે કીતરે અરસ અગરાપુરી
કુંવરી પેદા કીધી છે. આઠમે કીતરે ઝાડ
સુલતાન મનાસલ હયા પેદા કીધા છે. નવમે
કીતરે ઝાડ તોબાં પેદા કીધા છે. દશમા
કીતરા માંહેથી ઝાડ મેવા ભાત ભાતનાં
પેદાં કીધા છે. પછી કીતરા દશ અમારા
નુરના ડાબા હાથ મુબારક માંહેથી પડ્યા છે
તેમાંથી પહેલે કીતરે સરવે તન હુરા પેદા
કીધી છે. બીજે કીતરે સરેદ નો દરિયો
પેદા કીધો છે ત્રીજે કીતરે દુધનો દરિયો
પેદા કીધો છે ચોથે કીતરે હોજ કેસર

પેદા કીધાં છે. પાંચમે કીતરે દૂધ જયેલુ છે
તેરલું દુનિયામાં પેદા કીધુ છે. છઠ્ઠે કીતરે
ફળફળાદી જાત જાતની પેદા કીધી છે.
સાતમે કીતરે અઠે લાખને આઠ હજાર
નદીઓ પેદા કીધી છે. આઠમે કીતરે
બીસાના લુગડાં જાત જાતના પેદા કીધાં
છે. નવમે કીતરે ખુશબોઈ જાત જાતની
પેદા કીધી છે. દશમાં કીતરે મોઈથી
લુગડાં દુનિયાના જાત જાતના પેદા કીધાં છે
પછી કીતરા દશ અમારા નુરના આંગળીએ,
મુબારક મોઈથી પડ્યાં છે. તેમાંથી પહેલે
કીતરે સોનું પેદા કીધુ છે. બીજે કીતરે
રૂપુ પેદા કીધુ છે. ત્રીજે કીતરે આતમ
સુલેમાન પેગાંબર સબલા આલેપ સલામ
ને પેદા કીધા છે. પાંચમે કીતરે દુમો

નુરજાની મુરે ઈબ્રાહીમ ખલીલતા ઇસ્માઈલ
પેગાંબર માટે સોરેજે આરસ માંહેથી
મોકલ્યો હતો તેને પેદા કીધો છે. છઠ્ઠે
કીતરે ઊંટડી સલેમાન પેગાંબર સલજા
આલેય સલામને પેદા કીધા છે. સાતમે
કીતરે ઘોડો પેદા કીધા છે આઠમે કીતરે
ઊંટ પેદા કીધાં છે. નવમે કીતરે પંખી
જાત પેદા કીધાં છે દશમા કીતરા માંહેથી
જુવ જનાવરનાના મોટાં પેદા કીધા છે. પછી
કીતરા દશા આમારા નુરના સીના (છાતી)
મુબારક માંહેથી પડ્યા છે તેમાંથી પહેલે
કીતરે અસહલોક પેદા કીધા છે. બીજે કીતરે
પરઉપકારી લોક પેદા કીધા છે ત્રીજે કીતરે
મુસ્તાકીન (મજબૂત) લોક પેદા કીધા છે.
ચોથે કીતરે ફકીર લોક પેદા કીધા છે

પાંચમે કીતરે આલમ લોક પેદા કીધા છે
છઠ્ઠે કીતરે શેખ લોક પેદા કીધા છે સાતમે
કીતરે નકજખ્ત લોક પેદા કીધા છે. આઠમે
કીતરે મોમીન લોક પેદા કીધા છે. નવમે
કીતરે હાજી લોક પેદા કીધા છે. દસમે
કીતરે ઓલીયા લોક પેદા કીધા છે. પછી
કીતરા દશ અમારા નુરનાબુન મુબારક
માંહેથી પડ્યા છે તેમાંથી પહેલે કીતરે
નેક નામ લોક પેદા કીધા છે. બીજે કીતરે
સબુરી લોક પેદા કીધા છે. ત્રીજે કીતરે
સુલેમાની લોક પેદા કીધાં છે ચોથે કીતરે
સાહેબના રાજમાં રાજ લોક પેદા કીધાં
છે. પાંચમે કીતરે સાચા લોક પેદા કીધાં
છે. છઠ્ઠે કીતરે મુસલી લોક પેદા કીધા છે
સાતમે કીતરે મુસ્કીન લોક પેદા કીધા છે.

આઠમે કીતરે હાફસ લોક પેદા કીધી છે.
નવમે કીતરે જકર લોક પેદા કીધા છે.
દશમે કીતરે જુરાજ ને દુલદુલ પેદા કીધા
છે. પછી કીતરા દશ અમારા નુરના હોઠ
મુબારક માંએથી પડ્યા છે. તેમાંથી પહેલે
કીતરે સાકર પેદા કીધી છે. બીજે કીતરે
મીસરી પેદા કીધી છે. ત્રીજે કીતરે અમર
બીસ્તના પેદા કીધાં છે ચોથે કીતરે
અમર દુનિયાના પેદા કીધા છે. પાંચમે
કીતરે કપુર પેદા કીધુ છે. છઠ્ઠે કિતરે
જાફરાન (કેશર) પેદા કીધુ છે. સાતમે કીતરે
મુજાન પેદા કીધુ છે આઠમે કીતરે ઝવેર પેદા
કીધાં છે નવમે કીતરે લાલ પેદા કીધી છે.
દશમા કિતરા માંએથી પાના નીલમ પેદા
કીધી છે પછી હુકમ ખુદાતાલાએ કલમને

થયો છે. એયા કલમ તમે દલજાનથી
લખજો લાહેલ્લાહા ઈલીલ્લાહો ત્યારે
કલમ લાગે ઉપર ચાલી છે અને સીત્તેર
હજાર વરસ સુધી લખ્યુ છે. જે લાહેલ્લાહો
ઈલીલ્લાહો ત્યારે વળી ખુદાતાલાનું ફરમાન
આવ્યુ જે કલમ તુ લખ જે. મહમદ રસુલીલ્લાહો
એનુ નામ કલમે સાંભળ્યુ છે જે એના
નામની હેબતથી કલમ વચ્ચેથી ફાટી છે
અને સરદા માંહે ગયાં છે. તે સીત્તેર
હજાર સુધી સરદામાં રહ્યા હતા ત્યારે
ખુદા તાલાનું ફરમાન આવ્યુ છે. એ કલમ
તમે પોતાનું માથુ ઉપાડો ત્યારે કલમે
પોતાનું માથું ઉપાડ્યુ છે. ત્યારે કલમે
કહ્યું છે જે હયા ખુદાતાલાએ નામ
કોનુ છે જે પોતાના નુરનામા બરાબર

લખાવો છો ત્યારે ખુદાતાલાનું ફરમાન
આવ્યુ છે. જે હયા કલમ એ નામ મહમદ
મુસ્તુફાનુ પેદા ન કરતા તો સાત પાતાળ
સાત આસમાન અરસ કુરશી લોહો કલમ
પેદા નહી કરતા જો એ નામ મહમદ મુસ્તફાનું
પેદા નહી કરતા તો કશી જણ પેદા નહિ
કરતા. અને પોતાનું ખુદાઈ પણું જાહેર
નહી કરતા માટે કલમ તું લખજે મહમદ
રસુલીલ્લાહો ત્યારે કલમ લોહો ઉપર
રવાના થઈ છે ને સીત્તેર હજાર વરસ
સુધી લખ્યુ છે જે મહમદ રસુલીલ્લાહો
એવા એક લાખને ચાળીસ હજાર વરસ
થઈ ગયાં છે ત્યારે કલમે કલમો
લખીને તૈયાર કીધોછે. અને લખ્યુ છે
જે લાઇલ્લાહો ઇલ્લીલ્લાહો મહમદ રસુલીલ્લાહો

ત્યારે વળી ખુદાતાલાનું ફરમાન આવ્યુ છે
જે ઇયા કલમનું સલામ કર એમના નામને
ત્યારે ઉઠીને કલમે સલામ કરી છે જે
સલામ આલેકમરે નુર મહમદ મુસ્તફાના
ત્યારે મહમદ મુસ્તફાના નુરે જવાબ દીધા
નહિ. ત્યારે વળી કલમે કહ્યુ છે જે
ખુદાતાલાની નામની દોસ્તી કરીને
જવાબ આપો. ત્યારે મહમદ મુસ્તફાના નુરે
જવાબ દીધા છે અને એ કલમ સલામ
ખુદાતાલા ના નામની મોટાઈ આપી છે
અને કહ્યુ છે જે વે રહેમત અલારો વે
બરકાયત રો એવો સલામનો જવાબ
દીધા છે અને સુનત થઈ છે. જે આલેકમ
સલામ વે બરકાયત હું અને મોટાઈ
કલમની છે. ત્યારે કલમે કહ્યુ છે. જે

ઈયા ખુદાતાલા અને આવડી મોટાઈની
પેદા કરી છે ત્યારે મેં એક લાખને ચાળીસ
હજાર વરસ સુધી કલમો લખ્યો છે. એ
કલમાને કયા બંદા એક વાર પઢશે.
કહેશે તેની ઉંમર કેટલી હશે. ત્યારે ખુદાતાલા
નું ફરમાન આવ્યુ છે એ કલમાને માંહે
મહંમદનું નામ લખ્યુ છે તેને હું આખરીન
જમાના માંહે પેદા કરીશ. તેહો હું જાણુછુ
તેની ઉંમર મોટી અને લોકોની ઉંમર થોડી
કરીશ. તેને મોટી નોકરી આપીશ જે એક
વાર પઢશે તેને ચાળીસ હજાર વરસ
પઢ્યાનો સવાબ થશે. તેને એવડા સારકે
કરી દઈશ. તેથી ઘણું પઢશો. મારા કરમ
ફજલથી એજ તરી કલમો પઢશો. લાઇલ્લા
હ ઇલ્લીલ્લાહો મહંમદ રસુલીલ્લાહો. એ

જવાબ મોમનના દરવાજા સુધી પહોંચશે
ત્યારે આઠે બેહસ્તના દરવાજા ઉઘડશે. અને
કહેશે જે એ કલમો કહેનારા નેકી જાણી
છે. જે લાઈલ્લાહો ઈલીલ્લાહો મહમદ રસુલીલ્લાહો
એ કલમો કહેનારા બેહસ્તમાં આવે છે. પછી
હુકમ થયો છે એ નુર તેરી એજ કલમો
આલમજાનને તમે પઢાવો. પછી મારા નુરના
સુધા નુરના મુબારક મોઢેથી કીતરા ચ્યાર
પડ્યા છે. તેમાંથી ચ્યાર ચીજ પેદા કીધી
છે પહેલો કીતરો પવન પેદા કીધો છે
બીજે કીતરે પાણી પેદા કીધુ છે. ત્રીજે
~~પવન~~ કીતરે અગ્નિ પેદા કીધી છે. ચોથે
કીતરે ખાખની જમીન પેદા કીધી છે. પછી
ખુદાતાલાનું ફરમાણ આવ્યુ છે એ નુર
મારા એ દોસ્તદાર મારા એ ઇસ્ક

હજીજ મારા મેં તમારી મરોજન મારેથી
ચાર ચીજ પેદા કરી છે. તેમાંથી કઈ ચીજ
ઉપર અખત્યાર ધરશો પછી કહુ તમને
સરવે પેગાંબરના સરદાર કરૂ અને તમારા
નુરને તમારા નામને જાહેર કરે ત્યારે નુર
મહંમદ મુસ્તફાના જુરાજ ઉપર અખત્યાર થયા
અને વા પાસે ગયા છે અને કહ્યુ છે જે
સલામ આલેકુમ રે વા. ત્યારે વાએ કહ્યુ જે
આલેકુમ સલામ રે નુર મહંમદ મુસ્તફના
ત્યારે મહમદના નુરે કહ્યું જે તુ કોનો
બંદો છે ત્યારે વાએ કહ્યુ જે એક બંદો
ખુદા તાલાનો તુ છે અને બીજો બંદો ખુદાતાલા
નો હું પણ છું ત્યારે નુર મહમદે કહ્યુ તમે
દુનિયામાં જઈને શુ કામ કરશો રે વા ત્યારે
વાએ કહ્યું જે કંઈ મારા મનમાં આવશે

તે કામ કરીશ. ત્યારે મહમદના નુરે કહ્યું
જે તોબા કર. તુજમાં ઘણી ખોજ છે. તુંથી
શું થાય ત્યારે વાએ કહ્યુ જે મુજમાં શી
ખોજ છે. ત્યારે નુર મહમદે કહ્યુ જે તુ સહું
ની ખોજ જુએ છે પણ તારી ખોજ કોઈ
જોતુ નથી. ત્યારે વાએ કહ્યુ જે શું નુર તમે
વણ ગુને છો જે અમને ગુનેગાર કહો છો.
ત્યારે નુર મહમદ મુસ્તફાએ કહ્યુ હુ તો
બંદો ગુનેગાર છું મુજમાં તો ઘણી ખોજ છે
પણ ગુને તો સાહેબ એક છે. ત્યારે વાએ
મહમદના નુર ઉપર ઈમાન આણ્યું છે અને
કલમો પઢ્યા છે. જે લાઈલ્લાહા ઈલીલ્લાહો
મહમદ રસુલીલ્લાહો. એ કલમો પઢ્યા છે તો
મહમદના દીન માંહે આવ્યા છે અને મહમદનો
દીન કબુલ કીધો છે અને પોતે ઉમત પઢીને

રહ્યા છે ત્યારે વળી નુર મહમદ મુસ્તફાના બુરાખ
ઉપર અસ્વાર થયા છે અને પાણી પાસે ગયા છે
અને કહ્યું છે સલામ આલેકમ રે પાણી ત્યારે
પાણીએ કહ્યું જે આલેકમ સલામ રે નુર
મહમદ મુસ્તફાના-ત્યારે મહમદના નુરે કહ્યું
તું કોનો બંદો છે ત્યારે પાણીએ કહ્યું એક
બંદો ખુદાતાલાનો તુ છે અને બીજો બંદો ખુદાતાલા
નો હું પણ છુ ત્યારે મહમદના નુરે કહ્યું
તમે દુનિયામાં જઈને શું કરશો રે પાણી ત્યારે
પાણીએ કહ્યું જે મારા મનમાં આવશે તે
કામ કરીશ. ત્યારે મહમદના નુરે કહ્યું જે
બંદાથી પોતાના મન માન્યુ ના થાય. સાહેબ
ના હુકમ વગર તુ પોતાના મનમાં અહંકાર
ના કરીશ. જો તુજમાં શી એજ છે ત્યારે
પાણીએ કહ્યું. જે મુજમાં શી એજ છે ત્યારે

મઝહર મુસ્તફાના નુરે કહ્યુ જે ઈયાપાણી
સારી ખલકનો મેલ તુજમાં ધોવાય છે. તે
મેલથી તુજમાં જીવ પડે છે એ પાણીનું
પાક છે. પણ જો તુજને બાંધી રાખે તો
તુજમાં ગંદકી થાય. અને તુજમાં કીડા પડે છે
તે જીવથી ગંદકી થાય છે. અને જેટલા બંદા
ખુદા તાલાએ પેદા કીધા છે તેટલા તુજમાં
નાપાકી ધુવે છે તે બંદાના મેલથી તુજમાં
જીવ પડે છે. ખુદાતાલાની રહેમત જાહેર છે
જે તુ પાક થાય છે. તને પાણી સુરજ
પાક કરે છે. તથા પવન પાક કરે છે. સુરજની
ગરમીથી તુજમાં ફીણ થાય છે અને પવન
તે ફીણને કાઢી નાંખે છે. ત્યારે પાણી તને
માફ થાવો છો ત્યારે પાણી એ કહ્યુ
શુ નુર તને બીન એબ છો જે આમને

ગુનેગાર કહો છો. ત્યારે મહંમદ મુસ્તફાના નુરે
કહ્યુ જે અસ્તગફર અલા હુતો બંદો ગુનેગાર
છઉ મુજમાં નોઘણી અકલ છે. બીન અકલતો
ખુદાતાલા એક છે ત્યારે પાણીએ મહંમદના
નુર ઉપર ઇમાન આણ્યુ છે અને પાણી
કલમો પઢયા છે. જે લાઇલ્લાહો ઇલ્લીલ્લાહો
મહંમદ રસુલીલ્લાહો અકલમો પઢયા છે અને
મહંમદનો દીન કબુલ કીધો છે અને પોતે ઉમત
થઈને રહ્યા છે પછી મહંમદ મુસ્તુફાના નુર
બુરાક ઉપર અસ્વાર થયા છે અને આતસ
પાસે ગયા છે ત્યારે નુરે કહ્યું સલામ આલેકુમ
રે આતસ ત્યારે આતસે કહ્યુ છે જે આલેકુમ
સલામ રે નુર મહંમદ મુસ્તફાના ત્યારે
મહંમદ મુસ્તફાના નુરે કહ્યુ તું કોનો બંદો
છે ત્યારે આતસે કહ્યુ એક બંદો ખુદાતાલાનો

તુ છો અને બીજો બંદો ખુદાતાલાનો હું
પણ છું ત્યારે મહમદ મુસ્તફાના નુરે કહ્યું
તમે દુનિયામાં જઈને શું કામ કરશો રે
આતસ. ત્યારે આતસે કહ્યું જે મારા મનમાં
આવશે તે કામ કરીશ. ત્યારે મહમદ મુસ્તફાના
નુરે કહ્યું જે બંદાથી પોતાના મન માન્યુ
ના થાય. સાહેબના હુકમ વિના સાહેબને
ગમે તે કામ કરે. તુ નકોજરી અહેકાર
ના કરીશ જો તુજમાં શી એબ છે ત્યારે
આતશે કહ્યું જે મુજમાં શી એબ છે ત્યારે નુર
મહમદ મુસ્તુફાએ કહ્યું કે હેયા આતસ જોર
તારૂ વાનાં છે અને મોત તારૂ પાણીમાં છે
અને તુ શત્રુ મિત્રને પિછાણે નહી ત્યારે
આતસે કહ્યું શું નુર તમે બન એબ છો
જે અમને ગુનેગાર કરો છો ત્યારે નુર

મહમદ મુસ્તફાએ કહ્યું હું તો બંદો ગુનેગાર
છું મુજમાં તો ઘણી ખોટ છે. પણ ગુને
નો બુદાતાલા એક છે ત્યારે આતસે
મહમદના નુર ઉપર ઈમાન આવ્યું છે અને
આતસે કહ્યું છે જે અમને તમારી ઉમત
કરીને રાખો પછી આતસ કલમો પઢ્યા
છે જે લાઈલ્લાહ ઈલીલ્લાહ મહમદ રસુલીલ્લાહ
એ કલમો પઢ્યા છે અને મહંમદના દીનમાં
આવ્યા છે અને મહમદનો દીન કબુલ કીધો છે
અને પોતે ઉમત થઈને રહ્યા છે પછી
મહમદ મુસ્તફાના નુરે જાજને તેડાવીને
કહ્યું સલામ આલેકમરે જાજ. ત્યારે જાજે
કહ્યું આલેકમ સલામ રે નુર મહમદ મુસ્તફાના
ત્યારે મહમદ મુસ્તફાના નુરે કહ્યું તમે દુનિયામાં
જઈને શુકામ કરશો રે! જાજે કહ્યું હું તો

બંદો હું બંદાથી કોઈ નહિ થાય. સાહેબના
હુકમ વિના હું તો બંદો ગુનેગાર છું મુજમાં
તો ઘણી એબ છે. પછી તેણે એ કલમો
પઢયા છે અને કહ્યું લાઈલ્લાહ ઈલીલ્લાહ
મહમદ રસુલીલ્લાહ. એ કલમો પઢયા છે
અને મહમદ નાદીનમાં આવ્યા છે અને
મહંમદનો દીન કબુલ કીધો છે અને પોતે
ઉમત થઈને રહ્યા છે. ત્યારે મહમદ મુસ્તફાના
નુરે જાજને તેડી ગળે લગાવી છે જુદા જુવેદો
અને જાણો છે જે અવલ તથા આખરીતમાં
જાજને કબુલ કીધી છે અને જાજને
પોતાની કરી રાખો છે જે કોઈ માણસ છે
તે ચાર ચીજ વગર નથી જે કોઈ માણસ
વા માટેથી પેદા થયા હશે. તે બેઈમાની
તથા મનફેર હશે. અને જે કોઈ માણસ

પાણી માંહેથી પેદા થયા હશે તે જવામર્દ
તથા તરવૈયા હશે. અને જે કોઇ માણસ
અગ્નિમાંહેથી પેદા થયા હશે. તે ઝેરી હશે
તથા જુલ્મી હશે. તથા જે શોખીન હશે.
અને જે કોઇ માણસ ખાક માંહેથી
પેદા થયા હશે તે ગરીબ હશે. તથા નથી
ઝેરી હશે. તથા મીસ્કીન હશે. પછી મરશદ
મુસ્તફાના નુરે ફરમાવ્યુ છે મે અવલતથા
આખરીત માંહે ખાકને કબુલ કીધી છે
પછી ખુદાતાલાએ ફરમાવ્યુ છે. જે કોઇ
માણસને મેં ખાક માંહેથી પેદા કીધાં હશે.
તેને હું ખાકમાં સોંપીશ જે કોઇ માણસને
મેં પાણી માંહેથી પેદા કીધાં હશે. તેને
પાણી માં હલાક કરીશ જે કોઇ માણસને
મેં અગ્નિમાંહેથી પેદા કીધા છે તેણે

આંગળ માંહે હલ્લા કરીશ અને જે કોઈ
માણસને મેં વા માંહેથી પેદા કીધાં હશે
અને વા માંહે હલ્લાં કરીશ. એમ ખુદા
તાલા એ ફરમાવ્યું છે જે મહમદના નુર
માંહેથી ખલક ને પેદા કીધી છે તેથી
આગળ મહમદના નુર માંહેથી દાદા આદમ
અને માઈ હવાને પેદા કીધાં છે ત્યાર પછી
કુરાન આયાતો દુનિયામાં પરવરી છે
તે નુરની પેદાશ કીધી છે તે ખુદાતાલાએ
ફરમાવ્યું છે. જે માથુ મુબારક મહંમદ
મુસ્તફાનું તેમેં બરકત માંહેથી પેદા કીધું
છે. અને આંખો મુબારક મહમદ મુસ્તફાની
તે મેં પૈયાં માંહેથી પેદા કીધી છે. અને
મોઢું મુબારક મહમદ મુસ્તફાનું તેમેં
મારા નુરની જ્યોત માંહેથી પેદા કીધું છે.

અને નાક મુબારક મહમદ મુસ્તફાનુ તે
મેં નીસતના કપૂર માંહેથી પેદા કીધુ છે
અને કાન મુબારક મહમદ મુસ્તફાના તે મે
કુરાન સાંભળવાને માટે પેદા કીધા છે
અને ગળુ મુબારક મહમદ મુસ્તફાનાનું તે
મેં વાદળ માંહેથી પેદા કીધુ છે અને જભ
મુબારક મહમદ મુસ્તફાની તે મે જીકરને
કાજે પેદા કીધી છે અને દાંત મુબારક મહમદ
મુસ્તફાના તે મે નીસતના યાકુબ માંહેથી
પેદા કીધા છે. અને ભવા મુબારક મહમદ
મુસ્તફાના ~~મે~~ મેં કૌવત માંહેથી પેદા કીધા
છે. અને હાથ મુબારક મહમદ મુસ્તફાના
તે મે રજાવંતને કાજે પેદા કીધા છે
અને આંગળીઓ મુબારક મહમદ મુસ્તફાની
તે મે સબુરીને કાજે પેદા કીધી છે અને

વાળ મુબારક મહંમદ મુસ્તફાના તે મેં
ભીસ્તના ફુલઝાડમાંથી પેદા કીધા છે અને
હાડકા મુબારક મહંમદ મુસ્તફાના તે મેં
ભીસ્તના કપૂર માંહેથી પેદા કીધાં છે
અને હૈયુ મુબારક મહંમદ મુસ્તફાનુ તે
મેં ઇલમને કાજે પેદા કીધુ છે અને
હોઠ મુબારક મહંમદ મુસ્તફાના તે મેં
બંદગીને કાજે પેદા કીધા છે અને પગ
મુબારક મહંમદ મુસ્તાફ તે મેં કૌવત
માંહેથી પેદા કીધા છે. એ ઉત્પતિ રચના
સરવે ભીસ્તના નુરની કરી છે એ તારીફ
સરવે મહંમદ મુસ્તફાના નુરની કીધી છે
જે કોઈ લખે. વાંચે. સાંભળે, તેને
સાહેબ પોતાની પનેહમાં રાખશે જે
કોઈ ભણસે. સાંભળશે તરને તારશે

नाेरे अवतारे संसार लाइलाहा ईलिल्लाहो
महमद रसुलीलाहो अली आण वसियत
वली अलाहो, जुदाका दीदार, महमद की
सफायत, जुदा एक महमद बरहक अकलन
की जेर, ईमान की सलामत, एकलहेल्लाहो
ईलीलाहो महमद मेंहदी महेदी अलीअल्लाहो.

श्री सतगोर सहेदेव वाचा: आल गायत्री

प्रथमनांम ने श्री नील ना श्री अनिल ना श्री
सुन ना श्री सांन ना श्री गनांन ना श्री प्रेमगनांन.
ना श्री अप्रमगनांन. ना श्री अविगनांन. ना श्री
नुर ना श्री तेज. ना श्री जप. ना श्री कमल ना श्री
गुंजना श्री तत्वना. श्री प्रेम तत्व. ना श्री तेज
शक्ति. ना श्री निराकार ना श्री ओमकार. ना
श्री एव. ना श्री कव ना श्री केवल. ना श्री प्रेम. ना श्री
नंद ना श्री नव. ना श्री पारेय. ना श्री शांम. ना

શ્રી અવિગત. નાશ્રી ઓહંમકાર શ્રી અનાદ. ના
શ્રી અવીગત નાશ્રી કવ નાશ્રી કવ. નાશ્રી કેવળ.
નાશ્રી નવ. નાશ્રી ઉદારા શ્રી કમળ નાશ્રી અમિલ
નાશ્રી પ્રેમરૂપીની વંશે તો **શ્રી મરછ** : શ્રી
મરછની માતાતો શંજાવતી પિતા તો પ્રેમરૂપી.
ગોરતો માંનધાતા શક્તિ તો ચંડીકાદેવી.
સ્થાનકતો જગપુરી ક્ષેત્રતો દ્વારકાપુર પાટણ.
નરૂલો દાનવતો અંજાપુર વિચરંતે રઘુવેદ.
આધરંતે ગાયત્રી. શ્રી સતગોર ને નમોનમ :
મરછથી આલના શ્રી મનાદેક નાશ્રી અયોમિત્ર
નાશ્રી અજમેરૂ. નાશ્રી વછાદેક નાશ્રી લેસપતિ
નાશ્રી પાલંત્ર. નાશ્રી નીકમરૂપી ની વંશે તો
શ્રી કૌરમ : શ્રી કોરમની માતાતો કમળાવતી.
પિતાતો નીકમરૂપી. ગોરતો અમરતેજ શક્તિ
તો જયાદેવી. સ્થાનકતો હંસપુર નગરી.

ક્ષેત્રતો મોણ સરોવર નરેદલો દાંનવનો
મધકૈટક. પિયરંતે રધુવેદ. ઓધરંતે ગાયત્રી.
શ્રી સતગોરને નમોનમ: શ્રી કૌરંમ થી આલના
શ્રી વનસીઓત. ના શ્રી અેકાંત. નાશ્રી પ્રજાપતિ
નાશ્રી કરદમના શ્રી ઉગ્રસેન. નાશ્રી સંબાઈન.
ના શ્રી પૃથ્વીજીંજ. ના શ્રી દાલભઋષિ ની વંસે
તો **શ્રી વારાહ.** શ્રી વરાહની માતા તો
પદમાવતી. પિતા તો દાલભઋષિ. ગોરતો
અેકાંત ઋષિ. શકિત નો વિજ્યા દેવી. સ્થાનક
માયાપુર નગરી. ક્ષેત્રતો કુલક્ષેત્ર. નરેદલો
દાંનવતો મોરૂ દાંનવ. પિયરંતે રધુવેદ.
ઓધરંતો ગાયત્રો. શ્રી સતગોરને નમોનમ:
શ્રી વરાહથી આલના. નાશ્રીક્ષત્રી. નાશ્રી વંસારેત
ના શ્રી નંરખલીપતિના શ્રી અણ્યરણ. ના
શ્રી ગૌતમના શ્રી હરિવરદાઈક ની વંસેતો

श्री नरसिंह : श्री नरसिंहनी माता तो चंद्रावती
पिता तो हरिवरछाइछ. गोर तो आइसलज
शक्ति तो अमीयाठवी. स्थानक तो काश्मीर
क्षेत्र तो मछपुरनगरी नरेद तो दानवतो
शिखा कश्यप चियरते ऋगुवेद. ओधरते
गायत्री श्री सतगोरने नमो नम: श्री नरसिंह
पी आगना श्री केशव. ना श्री रुपक, ना श्री
यशवर धन ना श्री ब्रह्मलोचन. ना श्री सुजावंत
ना श्री अरिपाल. ना श्री कमलऋषि नी वंश तो

श्री वामन : वामननी माता तो लीलावती.
पिता तो कमलऋषि गोर तो सहेजानंद शक्ति
तो कमलादेवी स्थानक तो कोमलापुर. क्षेत्र
तो वनस्थली (जुनागढ) नरेद तो दानवतो
बलीराजा थांभ्यो पाताळ. चियरते यजुरवेद.
ओधरते गायत्री. श्री सतगोर ने नमो नम:

શ્રી વામનથી આલનાશ્રી મેરૂ.ના શ્રી માંનધાતા
નાશ્રી અહુચરણ.નાશ્રી અવિગતનાશ્રી
શત્રુપીલોચન નાશ્રી ગૌતમનાશ્રી જમદગ્નિ
ની વંશે નો **શ્રી ફરશુરાંમ** : ફરશુરામની
માતાતો રેણુકા પિતાતો જમદગ્ની. ગોર
તો ત્રેલોચન. શક્તિતો નુળજાદેવી. સ્થાનકતો
માયાપુર નગરી. ક્ષેત્રતો કોયલાપુર પાટણ.
નરેદલો દાંનવતો સહસ્ત્રાઅર્જુન. વિચરંતે
યજુરવેદ. ઓધરંતે ગાયત્રી. શ્રી સતગોરને
નમો નમ: શ્રી ફરશુરાંમથી આલના શ્રી રઘુ
નાશ્રી નઘુ. નાશ્રી જબાદંત. નાશ્રી કેવળક
નાશ્રી સુરીજન. નાશ્રી અજાદંત. નાશ્રી અજ.
નાશ્રી દશરથની વંશેનો **શ્રી રાંમ** : શ્રી
રામની માતાતો કૌશલ્યા. પિતાતો
દશરથ રાજા. ગોરતો વાશિષ્ઠ ઋષિ.

શક્તિતો સીતાદેવી. સ્થાનકતો અયોધ્યાપુરી.
ક્ષેત્ર તો લંકાપુર પારણ. નરેદલો દાંનવતે
રાવણ વિચરંતે યજુરવેદ ઓધરંતે
ગાયત્રી. શ્રી સતગોરને નમોનમ: શ્રી રામથી
આલના શ્રી લવ ના શ્રી પદમના શ્રી પરિક્ષીત
ના શ્રી વીરપાળ.ના શ્રી વસુદેવની વંશેતો
શ્રી કૃષ્ણ શ્રી કૃષ્ણજીની માતાતો દેવકીજી.
પિતાતો વસુદેવ. ગોરતો વેદવ્યાસ
શક્તિતો રુક્ષ્મણી. સ્થાનકતો ગોકુળનગરી
ક્ષેત્રતો મથુરાપુર પારણ નરેદલો દાંનવતો
કંસાસુર વિચરંતે સામવેદ. ઓધરંતે ગાયત્રી.
શ્રી સતગોરને નમો નમ: શ્રી કૃષ્ણથી
આલના શ્રી પદ્યુમનના શ્રી અનીરુદ્ધ. ના શ્રી
જનમેજમ. ના શ્રી નનાજાના ના શ્રી સુરીજન.
ના શ્રી શંખનાદ. ના શ્રી પ્રતિપાળ. ના શ્રી

વસરખદેવ. ના શ્રી વીદુરરાજની ના શ્રી વેણી-
વછરાજા ની વંશેનો **શ્રી બુધ** બુધની
માતાનો કુરણાવતી. પિતા નો વેણીવછરાજા.
ગોરનો હંસરાજ શક્તિનો હરસાદેવી.
સ્થાંનકનો હસ્તીનાપુર. ક્ષેત્રનો કુરૂક્ષેત્ર.
નરેદલો દાંનવનો દુર્યોધન. વિચરંતે શ્રાંમવેદ
શ્રોધરંને ગાયત્રી. શ્રી સતગોર ને નમોનમઃ
કળીજુગથી આલના શ્રી પીરસહી. ના શ્રી પીર
સુમાન. ના શ્રી પીરકુરાંન ના શ્રી .પીરમુલકાંન
ના શ્રી પીર કહાંન. ના શ્રી પીરકજુયમ ના શ્રી
પીરકોર ના શ્રી પીરમોર. ના શ્રી પીર આદમ
ના શ્રી પીર નિઝાર ના શ્રી પીર મીઝાર. ના
શ્રી પીર હકમુલાંણ ના શ્રી અબુતાલબ ની
વંશે નો **શ્રી હજરતશાહ મુરતુજા અલી**
શાહ મુરતુજા અલીની માતાનો બીબી

ગુલબો પિતાનો અબુતાલબ. ગોરનો
મહંમદ રસુલલીલ્લા. શકિત નો બીબી
ફાતમાં. સ્થાંનકનો દુલમહેક્ષ ક્ષેત્રનો
પંચ નદી મુલસ્થાન. નરેદલો દાંનવનો
કાળીંગાને. વિચરંતો અપરવેદ. આધેરંતો
ગાયત્રી. શ્રી સતગોર ને નમોનમ:
શાહા મુરતુજાઅલી ના શ્રી ઈમાંમ હુસેન.
ના શ્રી ઈમાંમ જેના અલાબદીન. ના શ્રી
ઈમાંમ મહંમદબાકર ના શ્રી ઈમાંમ જાફર
સાદક. ના શ્રી ઈમાંમ નુર મહંમદ ના શ્રી
ઈમાંમ અસ્માઈલ ના શ્રી ઈમાંમ મહંમદ
ના શ્રી ઈમાંમ અહેમદ ના શ્રી ઈમાંમ
મુસાફર. ના શ્રી ઈમાંમ મનસુર. ના શ્રી
ઈમાંમ સુલાબદીન. ના શ્રી ઈમાંમ અબદુલ
જમાલ. ના શ્રી ઈમાંમ સાદક. ના શ્રી

ઈમાંમ મહેમદ ના શ્રી ઈમાંમહાદી ના શ્રી
ઈમાંમ હાસમ. ના શ્રી ઈમાંમ મહેમદ ના શ્રી
ઈમાંમ અહેમદ ના શ્રી ઈમાંમ મુસાફર.
ના શ્રી ઈમાંમ માહેબત ના શ્રી ઈમાંમ
મોમન શાહા ના શ્રી ઈમાંમ ઝુબદીન ના શ્રી
ઈમાંમ ઈસ્માઈલિ ના શ્રી ઈમાંમ સાલેઈન.
ના શ્રી ઈમાંમ સાલેજી. ના શ્રી ઈમાંમ
સમસદીન ના શ્રી ઈમાંમ નસીપર દીન.
ના શ્રી ઈમાંમ સાબરદીન ના શ્રી ઈમાંમ
સુદરદીન ના શ્રી ઈમાંમ કબીરદીન. ના
શ્રી ઈમાંમ ઈમાંમશાહા. ના શ્રી ઈમાંમ
મહેમદ શાહા. ના શ્રી ઈમાંમ સેદ ખાન.
ના શ્રી ઈમાંમ સાલેજી. ના શ્રી ઈમાંમ
હાસમ શાહા. ના શ્રી ઈમાંમ મોટા મહેમદ
શાહા. ના શ્રી ઈમાંમ શાહાજી ઈમાંમ.

ના શ્રી ઈમાંમ બાબા મહંમદશાહ. ના શ્રી
ઈમાંમ આજુ સવાઈ ના શ્રી ઈમાંમ
શરીફ સવાઈ ના શ્રી ઈમાંમ જુહરદીન
સવાઈ ના શ્રી ઈમાંમ બાકરશાહ સવાઈ
ના શ્રી ઈમાંમ બાળકશાહ સવાઈ.
ના કલંકી **પાદશાહ**. કલેમો:

જુહરદીન બાબાનું મહેરાજ બાબુ:

શ્રી બરકત બીસમીલ્લા હીર રહેમાન નીર
રહીમ. પ્રથમ કુળમાં આવ્યા દીવા ધરતી લોક
નો કરે વધાવા. આલ હુસેની નો ચાલી
આવી. અલીનાંમે તો આવ્યા કીરતારા નવે
ખંડ નો એવા પ્રકાશ અજરાઠ ચરણની પુરે
આશા. મનસા પંખીની પાળે વાચા. માંટે
માંટે વેર કરે ઉદાસા. હાર પાંમે તો મુક
નીશાસા. **કરે** બાકરસાર સાબાદ જુ. આંચલ.

હાર પાંમે નસપરી પધારે. તેની જોવી હાંજીરે
તેના પુન્ય વાધીઆરે. કહે છે તમને નાથ રે.
આંગલો : નવા પાદશાહ ને નવા જમાંના.
નવા વેદને નવી વાંણી. નવી જાતને નવી
ભાત. નવો રંગ ને નવા ઢંગ. નવા પાથરણાં
ને નવીગાદી. નવા ચાલને નવી માળા. મહેમંદ
મેંદીના વારાસાર. નવા દેવને નવા પસારા.
નવા જમાંના ને નવા નવશારા નવીનવાઈ
હવે જાંણો ગાફલ લોકો તમે સાચુ પરમાણો
કહે બાકરશાહ સવાઈ વુ. આંગલા. ગાફલ
રહ્યા તે ભૂલીયારે. તેની જુવોને પેરરે
પસ્તાવા પડશે અતીઘણારે. કોઈ નહિ
ઝાલે હાથરે આંગલો. આવાજ ક્યારે
મહેરાજે થાલ્યા બુદરદીન નોમે કીલાથી
બડા સાહેબને બડીબાનાં દુનિયા દેખે

સૈયદ ભાતો ફરમાંન આવ્યારે ખુદના રે
ભાઈ. બુધરદીનજી ભલી સગાઈ. ચાલીસ
હુરશી જ્યારે પુરી કીધી ત્યારે સ્વર્ગની
ચિઠ્ઠી લીધી. ચિઠ્ઠી આવીરે સંવત સહી
સાંચલો. સવંત અઠાર એકાસીમાં
વાધીઆરે. મહેરાજના આવ્યા જવાબરે
જબરાઈલ તારે આવીઆરે ખુદ કેરાં
ફરમાંન રે **સાંચલો**: મહાવદને સાતમ
કહીએ બુધ તારીખ એકવીસમી કહીએ.
તે દીન ચાલ્યારે મહેરાજભાઈ. પચાશ
તો આદમીવાળા. તે દન આવ્યા જબરાઈલ
ભાઈ. ખડોલ ગામમાંથી ચઈ નવાઈ.
રાતો રાતમાં થઈ વધાઈ. પહેલો
અરાભાને પરોસ્યા ભાઈ તેની રચના તો
ભારે હોઈ તેહના તબકમાં કોની

કોની સગાઈ હુરાંન ફીરસ્તો એ
બોલ્યા બોલી **આંચલો**. તેમાં હુરાંન
ફિરસ્તો રાજ કરે રે. શીતળ મોહોલનુ ઘરે રે.
સીતળ છે તે અલીનું સ્વરૂપ રે. અલીનુ
ચંદરનું તેજ રે. **આંચલી**. પહેલે અસમાને
પહોરયાં ભાઈ. હુરાંન ફિરસ્તો બોલ્યો ભાઈ.
રોશનાઈ કરીને થઈ નવાઈ. આખર જમાંના ના
સરદાર આવ્યા. ફિરસ્તા ઉઠ્યા રે બેકર જોડી.
દ્રષ્ટા દ્રષ્ટીએ નજરો હોઈ પહેલા આસમાનની
રચના જોઈ સોના જેવો બનાવ્યો ભાઈ.
તે આસમાનનું નામ તો ભારે કહીએ. રફીલ
નાંમે તે તો લહીએ. **આંચલો**. જબરાઈલ સાથે
ચાલીઆ રે એવા મધે શું થાય રે. મહેકાઈલ
ત્યારે આવીયા રે. કીધી કુનસો પાંચ રે: **આંચલી**.
મુરજી ફિરસ્તો તે નો કહીએ ઈસમાઈલ તો

બુજરબ લહીઓ તેથી ઓપમાનો ભારે લહીએ.
જોતાં જોતાં સારા અસમાણ જોયા. નજરે આવ્યા
ફિરસ્તા સાર!. સીત્તેર હજાર ફીરસ્તા નાંમ
તેનો કરે છે ખુદના જાપ નીમાજ કરે છે
સરવે અજાયા. હદીસ વાંણી રે એવી રે બોલે.
ખુદ આવ્યા હવે બોલો તાળા. ચોપાઈ: ફિરસ્તા
સરવે ઊભા થયા રે. પાદશાહી કીધી સલાંમરે.
બાવા બુદરદીન બોલીઆરે. કલમો કરો અબ
આજરે: ચોપાઈ: લાઈલાહ ઈલીલ્લાહ કહીએ
મહંમદમેંદી અલી અલ્લા લહીએ. એસા કલમા
તમ સબી બોલો. તબ ફીરસ્તે સબ કહેતે
લગે કાં મહમદ મેંદી દુનિયામાં જાગે. ત્યારે
આપે રે બોલ્યા ધાઈ. નબીકા જમાંના અબ
જાહેર કીતા દુનીયાલોક અબ સબ જાવેગા
ગોથા. અલી નવા સાર જાહેર કીતા.

આંચલો: અલીના કુતબા અબ આવીઆ રે
જાહેર કરે અબ દીનરે અરાઢ વરણમાં રૂમસેરે
પ્રાણે પ્રાણે થાયરે **આંચલો**. ત્યાંથી ચાલ્યા
બીજા ખુણ જોયા તે મલકને જોઈને પેખી.
ખલક આબજા બોહોત બોહોતેરી દુ:ખડાં
પડે છે ત્યાંતો જોઈ. ત્યારે બોલ્યા રે આપે
વાંણી તમને કહુ છુ રે આગળની કમાઈ.
કેવી કરણી કીધીરે ભાઈ. આવડાં દુ:ખડાં
કમરે ભાઈ. ફિરસ્તા બોલ્યારે ત્યારે જ્યારે.
મુરસદ કેરા માલ રે ખાધા. **કરે. આંચલો**.
પીરજાંણી પરીક્ષા કરે રે તેના કાંમદાર રે.
સતગોર કહે છે સતકરી રે જો રાખો વહેવાર
રે. **આંચલો**. તે શીર ગજ્જ કેવા વીતે. કેટલાક
લોક હલકથી રાંગ્યા. તે સીર ગજાજ તે
જોવા લાગ્યા. ગજાજના ફિરસ્તા નો ઉભા

લાઈ. તેને દુ:ખડાં તો કેવા હોઈ. શરીર
ઉકળે તેનુ સોરી. તેનાં કુડાં લરી લરી લાવ
તેતો લઈને ત્યાંતો પાવે. તેના મોઢાં કાળા
હોઈ. ઓપડી તકસીર તેને સોઈ. કરે. સાંયલો.
આજ મીઠાં સરવળે રે પછી સહેશો શરીરરે
મહાદનમાં તે જાણશે રે. પુરી બેંથ પ્રીત રે.
સાંયલો: ત્યાંથી ચાલ્યા બીજા ખુંળ જોયા.
તેના લોકો ને કેવા સતાવ્યા. તો તોંખો
નાખીરે બળો કાઢી. તેને લઈને દીધા ટાંગી.
લુહી લુહી ચોડારે લાઈ. બાવા જુદરદીન બોલ્યા
સોરી. આવડાં દુ:ખડાં સે કેમ પોમ્યો. ત્યાં
બજરાઈલ કહેવા ઘાયા. તેણે મુનીવરની
નિંદા કીધી ત્યારે સીર પર ચુંદી કેમને લીધી
ચોવી દયા જુદરદીને કીધી. કરે સાંયલો.
નીંદા લંડી પાપણી રે નિંદા લારે જાણોરે.

કોઈ કોઈની નિંદા નવ કરો રે, જો
કરીએ તો થાય સંતાપ રે. આંચલો:
વળી પાછા દુજાખુંન જોયા. તેતો ખુંનમાં
અવનવી જાતો. ટોળુ એક ઓરતનુ દીઠુ.
તેને છાંટે અમરનું મીઠુ મીઠુ છાંટેને ચમચીઓ
મારે. ઓરતો ત્રાહે ત્રાહે પોકારે. ત્યાંતો જોયુ
જુદરદીનને જાંખી. આવડાં દુ:ખડાંરે કમ કરી
સાંખી. એ ગુના કેસારે જાઈ ત્યારે જબરાઈલ
મુખથી ઓચરીયા. કરે બાદશાહ સવાલ:
આંચલો. એ ઓરતે દૂધ પીલાઓ રે દુજાના
બાળકને ઓછી રે. ઘણીવી છાનાં પાયાં રે
ત્યારે દુ:ખડાં લીધાં શરીરરે. આંચલો:
તમારા કંથની રજા લીઓ. ત્યારે દૂજાને દૂધ
પાવો. રજા હોયે રે કંથ કેરી. ત્યારે દુધ પીલાવો
નારી. જ્યારે કંથ કેરી રજા નવ હોએ. તેસીર

દુખડાં ખાવડાં ખોઈ. બીજુ ઓરતો નો
જોઈ ભાઈ. તે સીર અજાબાતો કેવા લાઈ.
જુખડાં સારાં એ ચીણ કર મરીયાં દુરગંધનો
ચીણ કરજાસાં **કહે બાદરશાહ સવાઈ** જ.
આંચલ: અજાબના ફિરસ્તા ઉભા ચાયરે
તેણે માર મારરે. મુખડાં તેનાં કુરણ કરેરે
તાળવે કાટે જુળરે. **આંચલી.** તારે બાવા
જુહરદીન બોલ્યા. એ ઓરતે સા ગુન્હા કીધાં
ખાવડા દંડ તેમણે કેમ દીધા. ત્યારે જબરાઈલ
બોલ્યા ભાઈ. એ ઓરતે સારી કીધી કમાઈ
એક વચનમાં ગઈ સગવી. કંથ સામી બોલી
વાંણી. જુંડુ બોલેરે જોઈ જાંણી કંથ બોલે
તે નહિ પરમાણે. ત્યારે ખેવડી તસ્દી દીધી
જુહરદીને જોયુરે જોજી. **કહે આંચલી:**
તસ્દી દેવા ઓળિયાલીરે જો નિરખણ કરશો

મનરે. નુરીની આમી જરે તો કંચન વાશો
એની દેહે રે. તો સફળ થાસે અવતાર રે
સાંભળો: નમે તો સાંભળો રે નારી અમે
કરીએ સાચા સ્વામી તમારા કંથની આશા પાળો
ત્યારે ભીસતે સાજોડે ભરાવો. દુનિયામાં જેવે
કમાઈ કીધી. ધણી ધણીઆણી એકમન જાણી.
દુજા કોઈના રાજે પરમાણી ત્યાંરે વૈકુંઠ તો
ભેસે જાણી. નહિતો ભીસતમાં રહેશે ભરારી.
સીધો મારગો રહેશો આગાઈ. કહે સાંભળો:
વળતી ત્યાંથી ચાલીઆરે જોયા ભરું ભરું
ખુલ રે. જોતાં જોતાં જોઈ વળ્યાં રે એક દીઠો
દોળો મરદ રે: સાંભળો. તો તોમરદ કેવો
કહીએ. દુનિયાની સહાયતતો તેમાં ભરીએ.
એ મરદની એક પાંખ ઉગમની પરોતી. દુજી
પાંખ આથમણી પોતી. મરદનું મુસાફ્રી

...જ કહીએ. તેતો મરધાતો અનુપમ
લહીએ. તેતો મરધા જીંદગી કરતો શ્વાસે
શ્વાસે જુદને જપતો. તેતો મરધની
પાંજતો કહીએ. તે પાંજનો અવાજ દુનિયામાં
લહીએ. **કહે જાફર શાહ સવાઈ જી.** આંચલો.
એ અવાજ સાંભળે રે દુનિયાં કેરા મરઘા રે
ત્યારે તે જીંદગી કરે રે મુખથી બોલે વેણ રે.
આંચલો: વજતો થાય ત્યારે ભૂલે નહિ. ખુદાની
જીંદગી તે કરે સોરી. તમે દુનિયાના લોકો ભાઈ
પજતો ગઈને ગઈ સગાઈ. પાંચેતનની માળા
સાજી. તેતો મુનીવરોએ કાંઈના દાજી. પાંચેતન
ની માળા કરશે તેતો ઘરની મુખથી રહેશે.
પાંચેતનને જે આરાધે તેના ઈકોતેર સો
સ્વર્ગ અધારે. કહે જાફર શાહ સવાઈ જી. આંચલો.
પાંચેતનની માળા જે કરે છે. તેનો ફળ અપાર રે.

તેનાં સરૂપ અવતારરે એકમને જે કરે રે
તેના કરું વિચાર રે. **આંશલો:** નરા વિસ્નું
તો અતલી કરીએ. જ્યોત તેજનો અનુલખ
લહીએ. નજી સાહેબનો બ્રહ્મા સોઈ. દસન
અલીતો સીવ અવતાર. હુસેન અલીતો વિસ્નું
કિરતાર. શક્તિનો બીજી ઝાતમાં સાચ્યાં એ
પંચેતનમાં કોઈ નથી બાકી. એ પાંચેતન ની
માળા કરશો માળા કરીને સરદો ધરશો.
એ પાંચેતન ને નમીએ ભાઈ. **કરે બાકરશાર
સાહેબ. આંશલો.** એ પાંચેતનને વીનવે રે.
એનાં કોઈને ના રાખે બાજ રે બાજ રાખે બાજ
કરે રે. તેને વૈકુંઠ દુરરે. **આંશલો:** ત્યાંથી
ચાલ્યા જુદરદોન બાવા. એક દરિયા કિનારે
આવ્યા. ત્યાં તો બેઠા ધલોકી વાળી. બાવા
બોલ્યા રે મુખથી વાંણી. એ દરિયાએ કેશાપાણી

ઈસદ્દો કરો અમકું અંધાણી. ત્યારે જબરાઈલ બોલ્યા
વાણી. એતો દરિયા મેરબાન કરીએ. કુલ આલમ
નો જુવતો એ પાંણીથી કરીએ. સૃષ્ટિ કીધીઆ
દરીયા થકી જીવજંતુ એ સરવે તેથી પ્રાંણી: **કરે**
બાકરસાર સલાદીન. આંસલો. જીવજંતુ જે
થાપરે. એ દરિયાથી છાપરે. સરવેની પેદાશ એ
થકીરે એ દરીયા બારે નીરરે. **આંસલો:** ત્યાંથી
બાવા જુદરદીન સધાર્યા. જબરાઈલ, મહેકાઈલ
સાથે લીધાં. ચાલ્યા ચાલ્યારે બહુ ચાલ્યા. પાંચસે
વરસની વાટે સધાર્યા. બીજે આસમાને તેતો
પોત્યા. અર્શમાંને જઈને પોત્યા ભાઈ. ત્યાં તો
જુએ તો થઈ નવાઈ. દરવાજા બંધ ત્યાં તો
દીઠા. દરવાજે ઠોક્યા જબરાઈલ ભાઈ ત્યારે
અંદરથી બોલ્યા મોટી. **કરે બાકરસાર સલાદીન.**
આંસલો: તમે કોણ આવીઆરે, કરો તમારો

નાંમરે. ત્યારે જબરાઈલ બોલીયારે. એ આવ્યા
ધણીપતીનાથરે. સાંભળો: ત્યારે ફિરસ્તે
દરવાજો ખોલ્યો. દરવાજો ખોલ્યોને પયાઆવ્યાના
ત્યાં તો દીઠારે એક ફિરસ્તો તેનો મોટો
ગંભીર કહીએ. તેનું નાંમનો દરદાએલ ભણીએ
બીજા અસમાંનના સરદાર ભણીએ તેની
મારફતે બીજા કહીએ. સીતેર હજાર ફિરસ્તા
લહીએ. દરદાએલ ના હુકમમાં કહીએ. સર્વેએ
ઉઠીને કુનરસા કીધી. **કરે બાકરશાહા સલાઈજા**
સાંભળો: જબરાઈલને વીનવેરે. ફિરસ્તા
સરવે સાથ રે. એમ ડેરે કયું આવીઆરે. તેની
કહો એવે પાતરે સાંભળો: ત્યારે જબરાઈલ
વાંણી બોલ્યા. અરસનાં વરોળ નો રાવે ડોલ્યાં
મહેરાજે આવે અલીનાં નાંમ હોવરસ પીછે
ઉપડે બાંગા. મૃત્યુલોકમાં થાસે ગમ. બાર સદીનાં

ના નોએ ભરદ પાળ્યાં. ચોથા જમાંના નો
પુરા થયા. મહંમદ મેદીના વારા હુવા. નિરંજણ
આયે આપ કીરતારા. જમાના પુરારે હુવારે
ઉદાસા કહે બાકરશાહ સવાઈ યુ. આંચલી:
જનરાયેલ વાણી કથેરે. સરવેને દે સંતોષ રે.
સદી જ્યારે પુરી થઈરે. આવ્યા તમારે હજુરરે
આંચલી: ત્યાંથી જોયુરે પાછુવાળી. એક ફિરસ્તો
જોયો નિહાળી. તે ફિરસ્તાનાં રુસ્તમ કરીઓ.
એનેર હજારનો માથા શરીરે. એક એક માથેરે
મુખડાં કરીએ હજાર હજાર એક માથે બલીઓ.
ને ફિરસ્તાનું નામ કરીએ. કાસમ ફિરસ્તાનેતો
બલીએ. તેનો બંદગી પુરીરે કરતો. એવાસો
એવારે જુદને જપતો. કહે બાકરશાહ સવાઈ યુ:
આંચલી: બંદગી તેણે આદરીરે કરે સહાયન બહુ રે
જુદ મહેરબાન તમ થઈરે એના પાલણ હારરે.

આંસલો: તેનો ફિરસ્તો કામાદાર પંજી પંજેરૂ
જુવછે સાર. તેને ખાવા ને પીવા. સાથે રજક રોરી
તેને તે સામારા જુસકે ભાગ્ય જેસા લીખીઆ
તેસા પહોંચાડે તેને ભાઈ. જુસકુ ભાગ્યો જેસા
મલીયા. તીનકુ સદકું કુછન કહીઆ. એસા
પહોંચાડેરે નીત દહાડી. વાંધા પડે તો એ
ગરાજી. **કહે ભાઈરસાર સાવાઈજ.** આંસલો
વાંધા પડે દુનિયા વીસે રે. દુનિયા લોચા પોચરે.
નુર જહુરાં કંભ કરેરે. નુરથી કેમ પલટાયરે:
આંસલો: ત્યાંથી સધાર્યા ભાવા બદ્રદીન.
જલાઈલ મહેકાઈલ સાથે એ ત્રણ જણાંમાં કોઈ
નહિ કાચા. ત્રીજે આસમાને પહોંત્યા જ્યારે.
પાંચસો વરસની વાટ તેવી તે તો પહોંચ્યારે
કેવારે જોતાં. દરવાજે ઠોકયોને પડ્યા સમોતા.
ત્યારે બોલ્યા ફિરસ્તા ભાઈ. તમે કોણ રે

આવ્યા ઓથી. કહે તમારાં નાંમરે ભાઈ. કહે
ગાફરશાહ સતારજી. આંચલો: જબરાઈલ
મેકાઈલ આવીઆરે. જુદ આવ્યા મહેર બાંનરે
રથના જોયા સંચરારે જમાંના આવ્યા પુર રે.
આંચલો: ત્યારે દરવાજો ખોલ્યારે ભાઈ.
ખોલ્યો દરવાજોને અંદર ચાલ્યા. ત્યાંના
ફિરસ્તાને જોવા લાગ્યા. ફિરસ્તે ઉઠીને તાજમ
કીધી. ત્યારે બોલ્યા સારોજ સવાઈ આનો ફિરસ્તો
કેવો કહીએ. ઈસા પેગાંબરને તાલુક લઈએ. ત્યારે
સારોજ બોલ્યા ભાઈ. ઈસા નબીના જમાંના પહેલા
અંબીઆ આયા જમાંના છેલ્લા. કહે ગાફરશાહ
સતારજી. આંચલો: પહેલાં જમાંનાના એ નબી
રે. તેની ઉમત શાકારે તેનાં ઉકાં નય કયારે
ત્યારે પડીઆ કેર રે. આંચલો: ઈસા નબી
ક્યારે અંદરે આવ્યા. ત્યારે દિલમાં દુઃખડાં

રે લાવ્યા. આજ આગેવાન એમ કહેવાયા.
અમારા ઘરમી કહ્યાં નહી કરે. ત્યારે દુ:ખડાં શીર
પર પડે. ઉમત અમારી ભાર નહિ ઝીલે. એરોન
થઈને નાઠારે ફરશો. એનાં દુ:ખડાં અમસીર રહેશે.
એવા દિલમાં કરે મનસુબા. મનસુબા કરતાં
અવાજ આવ્યા. ઘાંમશ રૂપનાં ઉઘડ્યા દ્વાર.
કહે બાકરસાર સાવાઈયુ. આંચલી: ઘાંમશ
રૂપે બોલીઆરે હુકમ હે એકુઆરે. જલ્દીસે તમે
પધારો રે. અચ્ચે શી કરો આશારે. **આંચલી:**
ત્યાંથી ચાલ્યા બુદરદીન બાવા. ચોથા આસમાનના
કરે રખવાળા એ અસમાંનની વાટરે કરીએ.
પાંચમો વરસબીરાણની વાટો. ચાલતા ચાલતા
પહોંચ્યા ભાઈ. જબરાઈલ મહેકાઈલ સાથે સધાવ્યા.
ચોથા આસમાને પહોંચ્યા ભાઈ. ત્યાંનો જઈ
દરવાજો ઠોક્યો. ફિરસ્તો અંદરથી બોલી ઉઠયા

તમે કોણ રે આવ્યા ભાઈ. કહે બાદશાહ
સલામ. સાંભળ્યા: ત્યારે જબરાઈલ
બોલીયારે દુનીયાંના આવ્યા દિન રે. મહેમદની
નજરે આવી આરે. ઉત્પત્તી એ સરવરે. સાંભળ્યા.
દરવાજો ખોલ્યો રે તારે ભાઈ. ખોલ્યો દરવાજો
તો અંદર ગયા. નજર કરી તો ખુરશી દીઠી. તે
ખુરશી ઉપર એક ફિરસ્તો બેઠો. ફિરસ્તે
આવી સલામ કીધી. તે ફિરસ્તો કેવા કહીએ.
તેના પંખ બે દીપના ભાળીએ. એક હાથ ઉગમણો
ખોલ્યો. દુજો હાથ આથમણો આંઠો. દુજા પાઉં
કેવા કરીએ. કહે બાદશાહ સલામ:
સાંભળ્યો: આસમાન જમીન બે સહીરે હો
કદમ પડ્યે હોય રે. તકતી રાખી દરીએ રે.
તેમાં તખ્તીયા ખુબ રે. સાંભળ્યો: ત્યારે બાવા
બુધરદીન બોલ્યા. આ ફિરસ્તો કોણે બાવા.

એને તાલુકે કોને કરીએ. ત્યારે જબરાઈલ
બોલ્યા સહી. જબરાઈલ ફિરસ્તો એને હવાલે
એને જેવી આદમ બાંધી. અદકી ઓઢી કોઈએના
સાંધી આદમ આવે ત્યારે બાવે બાંધી. તે ફિરસ્તા
એ કરીએ એક તન આધુપાધુ બાવ લઈએ. **કરે**
બાકસાર નવાઈ જુ. સાંચાલો: ત્યારે બાવા
બુદરદીન બોલીયા રે. એ આમશીર આવી ઘાતરે
અમારો વચન હવે આવીઓ રે. હવે અમે ચય
ઉદ્ધાર રે. **સાંચાલો:** ત્યારે બાવાએ વાણી બોલ્યા
મેરે ભાઈઓ આજ કહો અમારા. આદમ તનકું
થાપના થાયે. ઈસ જગાસે કદમ કેસે ઉઠાએ.
સોરી એનમ આયા બોલો. ત્યારે ફિરસ્તો મુનવી
બોલ્યો. એકવાર ઉઠયો હતો ભાજ લેવા ભાઈ
આદમ પેગાંબર કું કરવા સોરી. દુજી વારરે
હુકમ હુવા. આદમનો જીવ લેવા સોરી. **કરે** ...

ત્રીજુ વાર ઉઠયોરે મુસાનો કીધા કબજરે.
ચોથે ફેરે અલ ઉઠણેરે કરેતાં આવે લાજરે
ચોપાઈ: ત્યારે બાવા જુદ્દરદીન બોલ્યા. એ
બાતોની અલ કરાડો તોડો. લાજ છોડીને બોલ
જ દીજે. હુકમ ખુદાકા હમકુ કીજે. સાચા બોલો
અલ જેરે લાઈ. ત્યારે ફિરસ્તો બોલ્યો જોઈ.
તમ સીર આયે વાંકા મુરસદ. આજર જમાંના
ના હબીબ ઓરો. નબીના રખવાળા તમે હોય.
મહેરાજ મુબારક તમ સર હોઈઓ: **કરે બાકરસાર**
સવાઈ: ત્યારે બાવા જુદ્દરદીન બોલીઆરે. તેની
એમને કરો વાતરે. જીવજેવા કંઈ નરે રે. સાચા
બોલો વેણરે. **ચોપાઈ**: ત્યારે ફિરસ્તો ચાલી
બોલ્યો. એજે આવુ તમારે દ્વાર. કેસા તમકુ
બોલો નુરા. નુર દેખો નુર જહુરાં. ઉસકુ લેલો
જાઉ કુબ્રી બાજાં. બદન હુઠમઈ ઉદાસા. જેસા

અપના આયે મુરસદા. તેસા કરૂં રે તમકુ
અકસુદા. જેસા નયનામાં સુરમાં ડાલા. કેરી
ઠંડક હોતો લાગી. કહે બાકુરશાહ સાલાહુ જી.
ઐસા તમકુ ઉઠાડરે દઈ નહિ લગારરે. ત્યારે પીરજી
બોલીયા રે. અમારા ઘરના કેરા જુવરે. આંચલ:
તેનો જુવ કંઈ તરે લેશો. તેના વીયક હાવે અમને
કહેશો. ત્યારે ફિરસ્તો બોલ્યો વાણી. તમારા
ઘરની કહું એંધાણી. તેના જીવતો સજતાઈ પા
લેવા. જેણે જેવી કમાઈ કીધી. તેણે તેવી
મુસીબત વીતી. રૂવાંની લેવીએ કહણે રહ્યો. ત્યારે
બાવા બુધરદીન બોલ્યા. એવી રીતે કે અમને
તાણો. કહે બાકુરશાહ સાલાહ જી: ઉમત અમારી
નહિ ખમેરે. અમારી મેર તેને થાયરે. તેવી
પેર અમને કરોરે. તો દુ:ખ વેઠ્યુ શરીર રે.
આંચલી. ત્યારે બોલ્યા બાવા બુદરદીન વાણી.

તમે આપો આ કોલ પરમાણી. અમારી ઉમતને
દુ:ખડાં નહિ. વહેલા પાવોને કરો તૈયારી.
કોલ આલોતો કબરાદ થઈસે. એ સરવેનાં
દુ:ખડાં તો અમસાર ટાળીએ. નજર રહેમાંની
ઉમત પર રાખો. કહેર નજરતો અમ પર રાખો.
ત્યારે ફિરસ્તો બોલ્યા વાણી. જુદનો આવે જ્યારે
હુકમ જાણી. કરે બાકરસાર સવાઈઃ હુકમ
આવ્યા આરસથી રે. જુદ કમી મહેરબાન રે.
હજીલ અમારા જે કહેરે તેની કબુલ કરાવાતરે
સાંભલો: વાણી જ્યારે આરસથી આવી ત્યારે
ફિરસ્તે મનમાં આણી. તમે બોલ્યા તે કબુલ
કીધુ. જુદનું વચન જ્યારે આવી કીધું. તમે
કીધું તે અમે પાળ્યુ. ઉબરાદ પાવોને મારા
સાહેબ. ત્યાંથી ચાલ્યા રે જહુરદીન મહારાજ.
પાંચમે આસમાન જઈને રહ્યા. આશમાને

પહોરચા દરવાજે બંધ. દરવાજે ઠોકયો ને
વાંગી બોલ્યા. હરે બાદશાહ દરવાજુ ખોલ..
જબરાઈલ ત્યારે બોલીઆ રે. આવ્યા જુદના
હજોર રે. દરવાજો ત્યારે ખોલ્યો રે. ગયા અંદર
મોંઝાર રે. સાંચલો. ફિરસ્તે ઉઠીને નાજમ ઠોધી
સર્વે ફિરસ્તા વાણી બોલ્યા. મહેરાજ મુબારક
તમને હોઈ. આજ્ઞ વેળામાં દુઈ વધાઈ. જુલીઓ
કરેરે ફિરસ્તા ઓરી. ભલે પધાર્યા મારા શાહજી
સવાઈ. અસમાનનાં વખાણ બોત બોતેરા. છત્તી
કુની સરવે કઈ વખાણી. ત્યારે જુદજુત્યાંતો બોલી
બોલ્યા. ફિરસ્તા થયા ત્યાં તૈયાર. હરે
બાદશાહ સાવાદ : ત્યારે બાવાજી બોલ્યા રે
હવે ચાવોને હુશીયાર રે. છઠે અસમાને
પહોચીયા રે. એતો નીકો બાતરે. સાંચલો.
ત્યાંથી બાવા જુદરદીન ચાલ્યા. જબરાઈલ

મહેકાઈલ તીનુ સધાર્યાં. છઠ્ઠા આસમાન ની
સરાદે ત્યારે. પાંચસો વરસની વાટ ને દહાડે.
છઠ્ઠે આસમાને પહોંચ્યા જ્યારે. આસમાને
પહોંચ્યા દરવાજા બંધ. બંધ દરવાજો ને હાંક્યો
ભાઈ. ખોલો ભાઈ ખુદ આવ્યા સોઈ. અંદરથી
બોલે ફિરસ્તા સોઈ. આધી રાતે કે કોણ
આવ્યા ભાઈ. ત્યારે જબ્રાઈલ બોલ્યા સોઈ.
કહે બાકરશાર સ્વાઈ બ્બુ: ત્યારે જબ્રાઈલ
બોલીયારે. ખુદા આવ્યા શેર રે. મહેરાજ
જ્યારે સંચર્યારે. ખુદના છે ફરમાન રે. સાસાદ:
ખુદને હુકમે દરવાજો ખોલ્યો. ખોલ્યો દરવાજો ને
અંદર સધાર્યા. અંદર ગયા ને ફિરસ્તા જોયા.
જુજરક ફિરસ્તો એક જ દીઠો. તેનું નામ
ઈસ્માઈલ કીધો. તેનો ચેરો ખુરશીએ બેઠો.
ફિરસ્તે જોયા ઉતર્યો એઠો સાંભા સામી ત્યાં

બોલી બોલ્યા. કહો તમારે હાથ કાં હોવે
કાંમા. ત્યારે ફિરસ્તો બોલ્યા અમારા. કરે
બાકરઆરા અવાદ: અમમીર કાંમા
ઉતરે રે. અમે જુદના કાંમદાર રે. કાંમ કરવાં
સતનાં રે. અને અસતકાદુ બહાર રે. આંચલી.
તારે ફિરસ્તા વાણી બોલ્યો. તમ પર ઇમાંન લાવે
ગીઆં. જરે ઇમાંને આવી તમને બાઝ્યા હોજ્ઞની
આંચ તેને નહિ લાગે. તેથી હોજ્ઞ દુર દુર
લાગે. ત્યારે બાવા બોલ્યા છે વાણી. હોજ્ઞની
કહો કેવી એંધાણી. ત્યારે જુદનાં એ ફરમાંન
આવ્યા ફિરસ્તા ઉપર જવાબ બોલ્યા. જરેર
કરો હોજ્ઞાકી બાતાં કરે બાકરઆર અવાદ:
હોજગકા ડર બોહોત રે જો આપ સંભાળો
ઓળેરે જરે ઇમાંને આવસે રે. તેને હોજ્ઞ
હરાંમ રે. આંચલી: મેરે હબીબ તમે સુણો

સાચી. દોજગાકી કહું સરવે બાતા. સાત આસમાન
ની કહીએ સાખો ઈદરાઈલ તો ફિરસ્તો કહીએ.
ત્યાંથી ચાલ્યા નુરદીન બાવા. સાતમા આસમાન
ની રચના જોવા પાંચસે વરસની વાટે આવ્યા.
જોતાં જોતાં આસમાને પહોત્યા. સાતમે આસમાને
પયા આમોતા. સાતમે પોત્યાને દરવાજા મોલ્યો.
કહે બાહદરશાહ સવાઈજી: સાતમે આસમાને
પહોચીયા રે. જોયા ફિરસ્તા ભાઈરે. ઈદરાયલ
તારે બોલીયા કે દોજગ ના કહુ સમાર રે.
સાંચલો: જોરે હલીલ તને નજરે પેખો. નજર
કરી ત્યારે સરવે પેખા. જ્યા અકેર નજરે આવી.
ત્યારે બોલ્યા નુરદીન સવાઈ. આનો જાણી
વિપતો ભારે. કોના નસીબ આહી જગાવે. ત્યારે
ઈદરાઈલ વાંણી બોલ્યા. તમારા ધરમીઓ
પાપના ઓલ્યાં. તેના પાશે હવે બહુ વરનારા

દોઝગમાં પાશે તેના બુરા વરધોડા. કરે
ગાફરશાહ સ્વામી [illegible]: ત્યારે શાશે નેઈ
અસ્યસ્ત થપાશે. દુઃખ આવ્યાં શરીર રે. એક
જંગલ મોટુ ઘમઘોર રે ત્યારે છુટે પ્રાણ રે
આંચલો: જંગલમાંરે ઘર મોટાં સીતેર હજાર
નો કહું સમોના. તેમાં લખીયા હજાજના
ખાતાં એક એક ઘરમાં સીતેર હજાર. તેના લખીયા
દોઝગના સમારા. તે એક એક ઘરમાં સાપવીછુ
લખીયા. એક એક વીંછુ મોટેરા હશીએ. સુતર
જેવા તેનાં નાંમરે લહીએ. એવા દોજગ ના વીંછુ
હશીએ. સર્પ મોટા ઘોર ગોલીર. લાંબા હશીએ
અગ્ગીએ વાંમ: કરે ગાફરશાહ સ્વામી [illegible]:
તેની આંખો ઝગમગેરે જાણે મંદિરના ઘુંમટ રે.
તેનાં મુખડાં બીહામણાં રે ફાટેલાં મોં જરરરે.
આંચલી. એવા દોજગમાં ઘરરે હશીએ. તે દોજખમાં

એક નદી દીસે. તે નદીની રાહ લાંબી કહીએ.
એક હજાર વરસે પોંચે. તે નદીની વચ્ચે અનેક
મોટા મોટા ડુંગર ચાલ્યા જાય. ત્યારે ઈદેરાઈલ
બોલ્યા જ્યારે. દુનીયાં વિશે એનો ઘરમ લીધો.
તે મુરસદનાં ચરણામૃત પીધાં. પીધાં ચરણામૃત
ને થયા ઉદાસ. **કહે ગાફરશાહ સવાહેબ:** જે
જે ઈમાંની થઈ ગયા રે. ઈમાંમના લાયા કોઈ રે.
તેની જગ્યા એ સહીરે કીધી છે એ સત રે. **આંસાલો.**
વળી પાછા દોડ્યાની નદી. ત્યાં તો જોયુ એક કૂવો આવ્યો.
તે તો કુવો કેવો કહીએ. તેને મુખડે એ ઢાંકણું ઢાંકીએ.
સારી દુનિયા તો ઢંકાઈ વળે. એવો કુવો તો ઊંડો કહીએ.
એક પથ્થર હાથમાં લહીએ. તે તો પથ્થર કુવામાં નાખે.
હજાર વરસે પાતાળે જઈ અંબે. એવા કુવા તો ઊંડા
લાંબ્યા. **કહે ગાફરશાહ સવાહેબ:** આ કુવામાં
કોણે નાખશો રે. જાણ કુવા સોહીરે. ત્યારે જુદનાં

ફરજાંને આવીયાંરે. સુણો મારી જાતરે. અલ્લાહ.
દુનિયાં વીસે જેને સુરાપાન પીધાં. પીધાં સુરાંમાનને
તોજોના કીધા. તેને કુવાની વારો લીધી. સુરાપન
પીધાંને માંટે જંપલાયા. તેનાં નસીબ દોજગમાં સધાયા.
ત્યાંથી ચાલ્યા જુદ્દરદીનજાવા જમણી બાજુએ જોયાં
છાંયા. છાંયા જોયા તો ભીસતની પાયા. ભીસતની
રચના ત્યાં જોવા લાગ્યા. ભીસતનાં કમાડ ઉઘાડ્યાં
ત્યારે. **કરે બાકરશાહ સવાઈ બ**: ભીસતમાં જઈ
સંચરારે. રચના જોવા લાગ્યારે. ભીસતના દરવાજાની
સાજ છેરે. તેની ગહરી પાંચ હજાર ચાયરે. અલ્લાહ.
તે દરવાજો પહોળો કરીએ. વરસ ત્રીસ હજારની લહીએ.
એવા દરવાજો પહોળો કરીએ. અંદર ચાલ્યા સૌ
જોવા લાગ્યા. ભીસતના મેવા તે ખાવી જગ્યા. એક
ઝાડ તો દીઠું જ્યારે. તેનુ નામ તો દરખતુંબા. તેમાં
મેવા અસંખ્ય અસંખ્ય લાતા. દુનિયાના સ્વાદનો

તે ફળમાં કહીએ. અનેક સ્વાદ તો તે ફળમાં
લહીએ. તેનુ પાંદડુ એક દુનિયામાં આવે. તેથી
સારી દુનિયા ઢંકાઈ જાવે. કહે ગાફરશાહ [illegible]:
ઘરમી ભારા સાંભળો રે. એ જોયા અનામત ચીજરે.
અનેક સ્વાદ એમાં લીજીએ રે. તમ દીલ હોવે એ
સાચ રે. સાંસલો: ત્યાંથી ચાલ્યા ગુદરદીનભાવા
સો હજાર એક મહેલ જોયા. સોના મોતીએ જડવા
સમાર્યા. તેના દરવાજા બંધ રહ્યા છે. ત્યારે શાહોજી
ત્યાં બોલી બોલ્યા છે. આ દરવાજા કેમ બંધ રહ્યા
છે. ત્યારે હુકમ એ જુટનો આવ્યો. તમારા ઘરમીના
નસીબ લાવો. તે તો આવે છે જ્યારે અનંતો.
ત્યારે ઉઘડીરે અરવે જોતાં કહે ગાફરશાહ
[illegible]: કલજુગ ફેરા આવસેરે. ત્યારે ઉઘસે
કમાડ રે. રચના જોકે અતિઘણી રે. ખાસા
મુનીપર દીયાર રે. સાંસલો: ત્યાંથી ચાલ્યા

જુદરહીન જાવા. હુકમ આવ્યા એ જુદકા સારા.
જલ્દી આવો નમે કરો વીસતારા. જોતાંજોતાં એક
ખુરશી આવી. આવી ખુરસી જબરાઈલ જેઠા. ત્યારે
સાહેબ બોલી ઉઠ્યા. કરો જબરાઈલ કીસકા કામ.
જબરાઈલ બોલ્યા એ મેરા કામ. આંસે ચાલો તમે
એકલા જાંમા. મહેકાઈલ એકલા કામ. જેઉ જગત્યાંથી
વાધ્યા. કરે બાકરશાહ સવાલજી: મહેકાઈલ સાથે
ચાલીયા રે. ચલતે પે શાહ સાથ રે. ચલતે ચલતે
કા હુવા રે. આવ્યા ઠામો ઠામ રે. આંશાનો: મહેકાઈલને
વખતે આવ્યા. ત્યારે બોલ્યા એ મુખથી ભાવા.
શમારા આવ્યા એ ઠામ ઠેકાણાં. આંસે હુકમ એ ખુદ
કા નહિ. હુકમ બે હુકમ તો મેં જીરાયુ. હદ તોડકર
દુજા ભડે. મેરી પાંજો તો કડકર સાંધુ. પાંજો જાહાર
ભસ્મ હોવે. જેને ગુના કીતા નમ સજી જોવે. અમસીર
આબરૂ તો જોવે. કરે બાકરશાહ સવાલજી: એકલા

મે અબ હુઆરે ફીકર કરી ઉદાસરે. એવા મધે શું

થયુરે. આવ્યા તખત મોજારરે. સાંભળો: તે તખત

માં બેઠા સોઈ. બેઠા તખતને ઉડ્યા જ્યારે ચાલ્યા

ચાલ્યા જુહરદીન મહાલ્યા. એવા મધ્યે કોઈરે આવ્યા

સીત્તેર હજાર પડદા મુકાવ્યા. એવા મધે ઈસરાફીલ

હુકા. આવા ફિરસ્તાને તખતે મુક્યા. મુક્યા તખતને

ફિરસ્તે ઊઠાવ્યા. ઈસરાફીલ તેતો લઈને ચાલ્યા. ચાલ્યા

ચાલ્યા સ્વર્ગ મોજાર. કહે બાકરશાહ સાંભળો:

પડદા સીતેર હજારરે. તેતો મુકીને વાધાયારે.

ફિકરવેતા બહુ થાયરે. આવ્યા ફિરસ્તા સોરીરે:

સાંભળો: ફિરસ્તે જોઈ ઉઠાવી લીધાં. ત્યાંથી ચાલ્યા

પડદામાં મેલ્યા. સીતેર હજારતો પડદા ઠેલો. પડદા

મુક્યા અવાજ આવ્યા. હુકમ હુવારે અરસકા જેઈ:

બાજે આવ્યા તમે હજીલ હજાર). અબ કહે બાતાં

તમ ખોલકર બાતાં. જુહદીન જુહરદીન દેનુ બેઠે.

જાતા કરેએ અજક કાજે. દુનિયાં વીએ અબ
જાજાંજાજે ધરમીલોક તન સુણો આજે. કહે બાકરશાહ
સવાઈ્યજ: દુનિયામાં નવાઈ વસેરે હજારથી આવશે
કીતાબરે. આચરણ હાવે ફરી જશે રે. મેદીના ગુણ ગાયરે.
સાંયલી: જુદજુ બોલ્યા અજ કથેને જાતાં. અમતમ
અક પડદે કી ધારા. જાતો કરીએ અજ દીલના કરીએ.
જુલાશી જાદો હજાબજ્જેરા. તમારી ઉમતકા ક્યાં કામ
હે તમેરા. રસુલલીલ્લા તો હુવા ઉદાસા. ઉસ્તકી આગ
તો પુરી હુઈ. જેજે કીઆ સો ઉને જાયા. છોટી
ઉમરમેં ધાતાં ખાઈયા. ફીર હજેરા હુકમ તો શીરપર
ધરીયાં. કહે બાકરશાહ સવાઈ્યજ: તોએ મુખના
મોડીઆંરે. લીધા શીષ પર ભારરે. ભાર ભર્યો
ફાલોડ નારે. તો થયા ઉદાસીરે. સાંયલી: ત્યારે
જુદજુ બોલ્યા સોરી. મરેરાજ મુબારક તમને હોઈ.
બારસે વરસ એ પુરે હોઈ. જમાંના હુવા અજ નબી

મેંદીકા. ઉસકા કલમા અજ કરેગા સોઈ. દીન
જાહેર કરેંગે અજ સોઈ. આગે હુતા એ સબી કાએ
આજના ભૂલો તમે મારા વસીલે પાકે. તમ પર આયા
કે કૈસા દીના. રજબકા માસ અજ કરણા સોઈ.
કહે બાકરશાહ સતાઈજી : રમજાન માસ અને
રજબ કરા રે. તમ સર હૈ ભાઈ રે. તમારી ઉમતકે
વાસતે અજ લોકે હજુર રે. **ચાંચલો** : પુરુજી
બોલ્યા હવે દુજા કહીએ. દુજા કહીએ સીરપર લહીએ.
મેંદીકા વારા જાહેર કીધા. દુસરી બાતો તો કરી
સાથી. ઉઠ દીનકા તો મેલા કરનાં. એતો બાતો
જરૂર ધરણી. ઉસકી તસબીતો ફેરી કરણી. સાડા
ત્રણસે તો સાચી ભરણી. ઉસકે બાકી તો કુછના રખણી.
બાકી રાખીતો ખોટી વાતો. ખરાબ થાયને દુરગતી
આવે. **કહે બાકરશાહ સતાઈજી** : ખોટે તો ખરાબ
છેરે. તેસે તમકો લેશે બુતીરે. ચીન નગરનો રાજા રે.

2012-10-01 or Before -Satpanth Manuscript 31 (582)

કરી સીજાનણ સાચરે: **સાંચલો**: ત્યારે બાવા
જુદરદીન બોલ્યા. અમારી ઉમતના ગુના બોલ્યા.
કોણ નાંમને કોણ નવેસી. કીસકી બાતોને કીસકી
ઘાતો કીસકી માડીને કીસકી બાડી. કીસકી બેણ ને
કીસકી ભાણી. કીસકી ભાતોને કીસકી ભાતો. કોણ
ગુજે ને કોણ નાંમન એવા ઘરની આજ અમારા.
એવી કેટલીક વાતો કહુ અમારા: **કહે બાકરશાહ**
અલાઈબ: સમાર કહેનાં લાજુએ રે. ખુદ બુણ જરેજાંન
રે. જમતી જમાત અમતણી રે. ખુદ અમારી રાખો લાજ
રે. **સાંચલો**: ત્યારે ખુદજ બોલ્યા વાણી. તમકુ
કહીએ વાત પરમાંણી. તમારી ઉમતકા જેસા ભાવ.
વેસા અમર મોરી વે આવે. તમકુ કહુસો સાચા
માંનો. ઉમત તમારી જે કર્મો કરશે. તેતો જીવ ભીસત
માં જશે. તેની કહુ વીગતાઈ ભારે. રજબકા રોજા કરે
સબ સારે. ઉસકે ગુને બકશે એ અમને. **કહે**...

રોજાની તરતીપ છેરે. તેના કહું સમાર રે. લાભ
આપ્યા અતી ઘણારે. તેની ગણત્રી કરી વધ્યારે. સાંભલો:
પહેલે રોજેરે લાભ આપ્યા. રાજ્ય દાંન ના લાભ કમાયાં
બીજે રોજેરે કહ્યા સમારા. ગૌદાંન ના લાભરે આપ્યા.
ત્રીજે દહાડે રોજા રાખે. તેની ઉપજતો પુરી ભાંખે.
હસ્તીના દાંનના મહીમા આપ્યા. ચોથે દહાડે વ્રત જે
કરે. હસ્તી બરનુ ફળજો આપે. પાંચમા વ્રતનો મહીમા
ભારે: કહે બાકરશાહ સવાઈજ: તેના લાભતો
કરી વધ્યારે. હીરા એકનો વીસ્તારરે. તેની ગણત્રી
પછી રહીરે હજાર પાંચનો વીસ્તારરે. સાંભલો:
છઠ્ઠા વ્રતનો લાભ અપાર. હીરા દસનો કહુ સમાર
સાતમું વ્રત જો લાઈ. તેના લાભતો આપ્યા જોની
મોળેક એકનો કહુ સમાર. આઠમા વ્રતનો કહુ
સમાર મોળેક પાંચનો લાભ અપાર. નવમા વ્રતનો
મહીમા ભારે. તેના લાભતો કહુ આ રાંણો. મોળેક

દશનો આપુ પરમાણ: કહે બાકરશાહ સવાલ:
દશમા વરતનો લાભ છે રે. તેતો રતન પાંચનો વિસ્તાર
રે. અગીયારમા વ્રતની સાંભળો રે. રતન આઠનો કરીએ
સમાર રે. આંશાલો: બારમા વ્રતની સાંભળો ત્યારે. રતન
દસનો આલે આ ટાંણે. તેરમા વરતની કહુ વીગતાઈ.
તેની ઉપજતો ત્યારે હોઈ. બે લીલમનો આલે જાણી.
ચૌદમા વ્રતનો લાભ રે આલે. પાંચ લીલમનો આપ્યા
વહાલા. પંદરમા વ્રતની કહુ વીગતાઈ. દસ લીલમનો
આપ્યા સવાઈ. સોળમા વ્રતની કમાઈ જોઈએ. તેની
પૂજતો ત્યારે હોઈ. એક હજારનો અલીયાગાત ને લીલમ
દીધે. કહે બાકરશાહ સવાલ: અલીયાગાતને
દાન આપીએ રે લાભ આપ્યો જાણ રે. સત્તરમા
વ્રતની સાંભળો રે તેના કહુ સમાર રે. આંશાલો:
દશ હજારનો આકુકા દેણા. બાળકા દેણા કપડા દેણા.
એક એક ઘરમનો હાથે દેણા. અઢારમા વ્રતની કહુ

કળાઈમાં જો ત્યારે અજાઈ તેને ગોરોલા નો કરૂ
થાઈ. એવીક રાખીને એવીક ભાલે. ચાર પરરાંતી તે
રહ્યાડી તોને. બાકી બાબુનો તેની સાથે. સરવેને માથે
તા કુનકુનાની કરીને. તેની ઉપમાનો ત્યારે બહીને.
એતો પ્રતની કુનાઈ કરીને. નરે બાહરશારા સ્વામી:
તેના વીરાકુ આંગળોરે બાધીને મુલક ગોરે. સરવે
મુનીવરનાં દરીને પધારે. એ બાધીરની આંગળો. બાંચાની.
પવીજના પ્રતની કરીને આવી. તેનાં કુળ નહી રહે બાકી.
તેના બાળનો કું બાંધી. એક બાપને દશ હજાર દીકરા
દીકરાં તેનો બાઈ. ઉપવાદીકાં બાઈ બાંધી. તેના બાળનો
રાગ્યા થાઈ. પવીજના પ્રતની કરીને આવી. તેનાં કુળ
કુળનાર્ય બાકી. બાકી રહીશોને ભાગાની પાળે. નરે
[illegible] રાયવનું. [illegible] ને લીધારે. તેના [illegible]
[illegible] મુનીવર [illegible] ને પાંચાયને
[illegible] પ્રતની

કહુ વીગતાઈ તેની ઉપજતો ભારે હોઈ. સતાવીસવાળા
કોઈ વ્યેત્યાનહિ. તેનાં વહાલતો બૂડ્યા સોરી). તેનાં
બાબતો કહું વીસતારા. પહેલો બાબતો કહીએ સાચો.
બીજમ આચારે પુરા પાડ્યાં. ત્રીસતાજને ત્રીસ હજાર
બીજ બાબતો કહુ સમાર. પચાસ મોહોલના પયા
સરદાર. કહે બાકરશાહ સવાલ: તેણા મોહોલ તમે
સાંભળોરે. એક એક મોહોલે સોરીરે ચોઈર મણી
જ્યારે તેજનો બીજકારરે. જવાબ: મોહોલે
ચાલે ગજરથ સોરીરે અશ્વ ચાલતા ઉપમાણાભાઈ.
સુવર્ણ જડીત્ર તેને કહીએ. હીરા માણકતો તેને
લહીએ. ઓપડી શોભા વ્રત પર ફળી. ત્રીસ વ્રતના જેણે
કર્યાં. તેનો બાબતો તમને દીયા. પછી દુજા વાતો
તો તમહુ કરેલી. પહેલો વ્રતનાથી ચડતાં બોલી
ઈજાર બીજમતો ગણત્રી આંણી. કહે બાકરશાહ
સવાલ: ઓપડાં ચડતાં રોજ પધાંરે કરશો તારને

નારરે. સરવ વ્રતના સરદાર છેરે જે તન તોડી
ને ધાયરે. સાંસાલ : અઠ્ઠાવીસના વ્રતનો મહીમા ભાઈ
તેતો કરશે મુનીવર રાંગો. એક લાખને ચોંર ફીરાવે.
દરદની માળા છતની કીલાવે. છતના સબાબ તો
ઉઠઠું રોજો સવા હજારનો ડુંગર સોના. ડુગર સોના
તો રસ્તા રોજા. સવા લાખનો ગઢ કતેર કીધા.
ઈમાના લાલનો ઉનેલીયા. એથી કમાઈનો ઉને કો
લીલી. ૩૦ બાકરશાહ સવાદ : જેને જેયાં સાચ્ય
છેરે. તે ફળ લેશે નાંહીરે. કલીજુગના સાલનો
સતીયણારે. જે જરે છેમાંને ધાયરે. સાવાલ :
એગણત્રીસમુ વ્રત જે કરશે. શાહના દેદાર તેને જડશે
સાહાબી વધાઈઓ તેને હોસે. સમુલજ થીજો તેને
ઘરશે. ખાવા પીવાને સાલ્રખણ સપાર. તેને
મુસ્તગો મહીની જ્યોનો. દુનિયા વીસે નરસ્યાજોરો.
સ્વાદમેલ્યા દુનિયાના લોભ. ફીરસ્તા વુરીત્યાં

આવ્યા સોમા. એની કરણી માં નહીં કાંઈ ખામી.

[illegible] ખામી વડિ તે મહાલશો

રે. દાન કર્યા અપાર રે. દાને દળીદર હળો જશો રે

રળે કબુદ્ધિ નાસ રે: સાંભળો: ત્રીસ વ્રત જે કરશો

લાઈ તેની ઉપમા તો પુરીલજાઈ. શારા અતી આવી

હાથ પકડીયા. ઉસકા ગુન્હા સબ ભસ્મ હોતા. ત્રીસે

ત્રીસ ના વરોઠા પુરાયા. અંબીયા આવે રે ઉસકુ જોયા

સવા લાખ પેગંબર આવે જોવા. ઉસકો કયામ્મે

જહોત ભાવા. ભારે કરણીને ભારે વરણી.

ઉત્તમ કરણી અને તેની જોડી. કહે બાકરસાહ

[illegible]: કરણી એ અમર ગયા રે પુરા જેસ્યા ભારે

ગોરમુખે દાન દીજો રે. પાળ્યા વેળ અપાર રે.

[illegible] એ ત્રીસ વ્રતની વિનંતી કીધી નિરંજન સો

સાબાશી દીધી. ભાવા બદરદીનને ખોળે પર લીધી. લીધા

વચન મુબારક દીધાં. નિરંજન બોલ્યા આપે જ્યોત.

આજથી દુરને વરસ આંગણ ઓરી. તમારાં માંમાં
દુનિયા માં નહિ. કરી તૈયારીને હુઈ વધાઈ. એતના
મુકતો કરો સમાઈ નરેશજકા લાલ તમારી ઉમતકું
દીયા. કરે બાકરશાહ સવાઈજી: નબી મહંમદ નરેશજી
આવીઆસે ઈતના નહિ કોઈ લાલરે તન ઉપર
સેતા હુઈરે રહેમતના ભંડાર રે: આશાજી: ત્યારે
નિરંજન બોલ્યા વાણી. તમે સધારોને કરો ભલાઈ
તમારી ઉમતમાં કરો સમાઈ. બીદાગી આપી જુદરદીન
ને સાથે. ફરમાન લઈને બાબા આવ્યા. ઉમતને
કાજે બીસતના મેવા. મેવા લાવ્યાને ભરેર કીધા
અમદાવાદ માં પુસ્તક વાચ્યા. પુસ્તક વાંચીને
ભરેર કીધાં. જુદરતે ગયાને જુદ તે આવ્યા.
કરે બાકરશાહ સવાઈજી: જુદરતનો કોઈ પાર
નહીરે આપ અલાબા ઓરી રે. દુનિયાંની વસ્તી
ઉઠસે રે. ચાશે સર્વે ભેગ રે. આંચલ: નવા સંગન

નયારંગ બાકરશાહ ના એવા ઢંગ. કહે બાકરશાહ સાધ

કરો તૈયારી. સાધે દુનિયામાં કર નવાઈ. કરે બાકરશાહ

સુણો ગતસારી સાધે ભલો તો દાવાદારી. કોણ કાઢે રે

તમને પ્રાણી. ઈકોતેર પરીયા કોને ધારે. કહે બાકરશાહ

સત વાણી. સતના સાટાં તો ના મલો ભાણી. કહે

બાકરશાહ સવાઈજી: સતનાં સાટાં રાખજો રે

તો પડશો બેડો પાર રે. પાર પડ્યાની પેર છે રે.

ગનાંન કરી સાજાભાત રે. સાખી: બોલ્યા

બાકરશાહ આપ સવાઈ. ગતમાં સાધે કરુ ચઢાઈ.

કહે બાકરશાહ આવના ભલો. જો ભક્યા તો ઊંડા

કુવા. હવે ભલો તો ચાંદી ભારો દોજખમાં ઘાલેને

મારજ મારે. કહે બાકરશાહ કમાનના માને. તેને

એવડી તકસીર દેશે. બોલ્યા બાકરશાહ આવ

એવી કરણી. કહે બાકરશાહ [illegible]

બુરહાનના તન છે રે બાકરશાહ તે બ્યોગરો

જ્યોત જાગત જાગુ છે રે. પુરી કરશે આશરે.
[illegible]: સંવત અઠ્યાસી (૧૮૮૩) કહીએ.
ફાગણ સુદ પડવો લહીએ. સોમવારનો નો દિન
કહીએ. સતવાણી પુરી લાખી. રજબ માસના
લખી આવી. ધરમી લોક વાંચી પાકી વાંચે સુણે
તેણો લાભ કેતા. એક હજારનો પ્રતક લેતા.
ઈતના લાભનો ઈસક રે દીયા. કરે લાભ સાર
[illegible]: એ વાંચ્યાના લાભ છે રે સુણજો
ગતલોક રે. લાભ વરતાના મેલીએ રે. આવી
પહોંચે આયો રે. કલમો. લક્લાયલાહ ઈલ્લીલ્લાહ
મહેમદ નબી અલી અલા. શ્રી સતગોર વાચા:
દલાં એ લખી છે. રાજો સુભાની અલીમેંદી
શાહે ઈમામ સાત ફિરસ્તા સાત સલોમ
કલમો. સલાર ઉકવાલમી: અલી કાયમ
સતગોર કી વાચા ઈમામ રાજેનેદા સાચા
કલમો:

પેશાબ કરવાની ધરતીતોબા પેશાબતોબા
તોબા તોબા તોબા કલમો. **જંગલ જવાની**
ઊઠો દેવ ઉઠો લ્ઝત પરસ્તે પલીતાવા ઉઠફ દેન
ધરતી દીજે. તાં બેસી મગજ્રા કીજે તોબા
તકસીકઇ તોબા તોબા કલમો: ગાયબગ
ધાપવાનો બવેનનજી બોનશાલ ઇબીલ
બીલશારા સલાવદીન ઈમાંન ઈમાંન કલમો.
દાતણ કરવાની દુવા: આલમરાની
રાફારજ અલીવાલા લણો કલમો ઉઘાડે
મુખડા તાલા કલમો: **દાતણ બાવનામાન**
રાજા માગો પ્રજામાગો માગો કરણાકુવરપતિ
આસરનબેઠા ઈંદ્ર માગો દાતણ આપો
અઢાર વનસ્પતિ કલમો: **નાહવાની**:
જેસી ભિરૂી ગંગાજડી એસી મીઠી બાબડી
એસા પાણી ધરતીકા એસા પાણી પ્રેમકા

એથી અંચ અંતરકી એસી અંચ પાંચ
ઈન્દ્રીકી અગનસે પાણી ગરમ કરો. પ્રેમકે
પાણીસે નહાવો. બાબી દેરાકી બે પાક અંતર
દમાંરાં હોશે સહી. અંતરમાં કેળ અંતરમાંને
મેલડુ મારો કેલડુ ગજારો તો આપે ઉપદેશનો
આરો કલમો: **માળા ફેરવા બેસવાનો.**
મચ્છ, કચ્છ, વારાહ, નરસિંહ, વામન, ફરશુરામ
રામ, કૃષ્ણ બુધ શ્રીનકલંકી નારાયણ ઈમામ
હસન-હુસેન નબીશાહેબ, બાવા આદમ, બીબી
ફાતમાં હજરતશાહ મુરતુજાઅલી પાંચેતન
પાક નુર બરાબર બાણજો. માળા ગનાન માળ
દાન માળાથી અડસઠ તીરથસનાંન ને મનચંત
એક ફીએ તો અમરાપુરમાં દુરા ફરીએ.
સમશેર મિરંજને મળાકા બબીયા જોઈ અગીયાર
માળા ફેરવી બેસતો દેવ પાળધારીને દશમાળા

દેખાવી. બીજા સરવેને કરવી બાર કલમો:

માળા કરીને છબપાત અલાદો નુર મહેમદ
મુખકબુલ એજરતશાહો મુરતુજાઅલી તમારી દુવા
બંદગી x–x– માળા પઈ તે દશ દરગે કબુલ
કરો સામુ દુંતારો સાકુ કરો અનંત દુંતારો
દુરમતી દુર કરો તમારા દેદારદો આપણ
આગમના બંદા નુ ભેળુ કરો કલમો: હીવા
કરતાના વાસુદેવ ને પંદ સરપ કોટી દીપા.
દેજો દર્શન પાય દીઠા દેજી જાય પાપ કોટી
દીવા આપો આપ કલમો. **છઠ્ઠો કલમાની**:
પરધાન સરજાં ધરતી માતા તે ઉપર કીધાં ધરતીકા
ધાતો એ બાંધ સમશેર બાધે ધરતી કરી તે રક્ષા
આપ નિરંજનને ધરી કલમો: પાપારળ, પાપ...
દીન જાગે ને કાફરભાગે. કલમો: **સબવાતી**
આદેળ દેવે બંદા ખાવે ભક્તીભાવે. વેળા કુવેળા

કાશી કોરી પાપ નીસાંની નેત્રીશ કરોડ દેવતા
કબુલ કરો કલમો: [illegible] સાહેબને
દીયા બંદેને પાયા. પાયા ઔર પાકીયા પાક
કીયા ગોરમાંનો નરમાંનો પાયકમાંનો કુરમાંન
માંનો બંદાની બંદગી કબુલ કરો. સતપંથની
નીમ બડા કરો. દંન દોરની વાર સાહેબી દંને દંને
શાહ મુરતુઝા અલી કુલજીના એ શાહો સરી ભાનારા
નો ગુનો બખશો. બખશવનારનું ભલુ કરો. જે
ભંડારથી રોજી આવી હોય તે ભંડાર ભરપુર રાખો
કલમો: [illegible]. બંદા અંતર કીજે પાક
સ્વર્ગ દ્વારે સાચી છાપ કલમો: [illegible]
એ બંદા. કાયમ પાયા નુર પાયા અમર પાયા
ભીસત પાયા સાહેબના દીદાર પાયા. સતધરમ
ની સોબત પાયા. અલી, નબી દીદાર પાયા કલમો:
[illegible] ગોરગોર દેવતા. ગોર

[illegible] ઘોર અંધારું ગોર ઉઘાડે સ્વર્ગનાં તાળાં.
ગોરને સેવીએતો દેવ અમરાપુરવાસ. કલમો:
મારે માગવાની દવા બક્શો સાહેબ ગરીબ
નવાજ મહેર કરો મહારાજ કાળીંગાની ઘાટી ટાળો
મોહનના માર ટાળો. પરસ્ત્રીની ઘાટી ટાળો
દોજખની આંચ હરામ કરો બંદા નકુચ ન મારે
ચરણે રાખો. સદ્બુદ્ધિ આપો. કબુદ્ધિ ટાળો
નવખંડ લીલા લહેર કરો. ધરમી બંદાનું ભલુ કરો
કલમો. જે વિષેની મહેર હોય તેની હકીકત લખવી.
કાતિપાની: બરકત બીસ્મીલ્લા હીર રહેમાન
નર રહીમ હે અલ્લાજરાઈલ નબરે રૂકસીર બરકતુ નેઅમતે
આર્ણે હુવાઈદસે. દુમોમ ચાર દે. મારુમ પંચેતન
પાક અલ્લાજસુલ હે બજરાઈલ પાક. દુમોમ દુરસે
કા કાતીઆ પાક: હે કલમો: દુઆ પાંચવાર
ઉભા રહી લખવી. જેનામનો કાતીઓ પડવો હોય તે
નામ લેવું. **કલામ લખ્યા ઈલમી લખ્યા મહંમદ શાહ**
ઉત્તમ લખ્યો.

વ્યવસ્થા એ જ ઘરની શોભા
સંતુષ્ટ સ્ત્રી એ જ ઘરની લક્ષ્મી.

કરિયાવર

આતિથ્ય એ જ ઘરનો વૈભવ
સમાધાન એ જ ઘરનું સુખ

ધાર્મિકતા એ જ ઘરનુ શિખર

પુત્રીને સાસરે વળાવતી વખતે માતાએ શિખામણ રૂપે આપેલ અમૂલ્ય કરિયાવર

સુવાક્ય સોનેરી કહું સુણો સકળ નરનાર;
ઉરમહિં ઉતારશો., ભાગ્યવંત જે નાર.

વાંચી-વિચારી સહુ સમજજો, એનો સઘળો સાર;
સ્વર્ગ સમું સુખ પામશો, આજ કરો નિરધાર.

પુત્રી આજ દિવસ સુધી તેં મારી અને તારા પિતાની આજ્ઞા પાળી છે; તેવી જ રીતે તારા સાસુ-સસરાની આજ્ઞાનું પાલન કરજે. તેમની સાથે હંમેશા વિનય અને સહનશીલતાથી વર્તજે.

લગ્ન પછી તારા પતિ એ જ તારા સ્વામી થશે, તેની સાથે સદા નમ્રતાપૂર્વક વર્તજે. પતિની આજ્ઞાનું પાલન કરવું તે સ્ત્રીનો ઉત્તમ ગુણ અને ધર્મ છે. પતિ કાંઈ અયોગ્ય કામ કરે તો ગુસ્સો નહિ કરતા ધીરજ ધરી મૌન રહેજે, જ્યારે તે શાંત થાય ત્યારે નમ્રતાથી ખોટું ન લાગે તે રીતે તેમને સમજાવજે. સાસરિયામાં કોઈની સાથે અણબનાવ કે રીસ કરીશ નહિ, નહિતર પતિનો પ્રેમ ખોઈ બેસવાનો પ્રસંગ ઉપસ્થિત થશે.

ઘરકામ કરવામાં કદાપિ આળસ કરીશ નહિ તેમજ તેમાં નાનમ માનીશ નહિ. રસોઈ કરવામાં કાળજી રાખજે ,જેથી તું દરેકની પ્રીત પ્રાપ્ત કરી શકીશ.

કદી જૂઠું બોલીશ નહિ, કોઈની સાથે તોછડાઈથી વર્તીશ નહિ. પાડોશીઓની નિંદા નહિ કરતાં દરેકની સાથે હળીમળીને રહેજે, વડીલોને વિનયથી અને નાનાંઓને હેતથી જીતી લેજે.

ઘરના વૈભવ માટે કે તારા પોતાના માટે દેખાદેખી કરીને, તારા પતિ પાસે કરજ કરાવીને તેના ગજા ઉપરાંત ખર્ચ કદી પણ કરાવીશ નહિ. તારું ગૃહ-કાર્ય આવક પ્રમાણે ખર્ચ રાખી સાવધાનીથી તેમજ કરકસરથી ચલાવજે.

તારું ભાગ્ય તારા હાથમાં હોઈ જ્યોતિષી કે અન્યને તારા ભાગ્ય વિશે કદી પૂછીશ નહિ.

બંગડીઓ વગેરે સૌભાગ્યનું ચિહ્ન પહેરવાની ઈચ્છા થાય તો ઘરે લાવી-મંગાવી તારા સાસુ અથવા નણંદ પાસે પહેરવા, પણ બજારમાં કોઈની દુકાને પર-પુરુષને હાથે કદી પહેરીશ નહિ.

કપાળમાં હંમેશા કુમકુમનો ચાંદલો કરજે, એ તારા સૌભાગ્યનું ચિહ્ન છે. બહુ જ બારીક અને ભપકાદાર કપડાં નહિ પહેરતાં, લાજ-મર્યાદા જળવાય તેવાં વસ્ત્રો પહેરજે. આબરૂ શુભ આચરણમાં છે, નહિ કે ઘરેણાં અથવા કપડાંના ઠઠારામાં ! તે યાદ રાખજે.

ઘરની શોભા ચોખ્ખાઈ જાળવવામાં છે. સ્વચ્છતામાં પ્રભુનો વાસ હોય છે, અને તેથી ત્યાં રોગ- દુઃખ આવતા નથી. હંમેશા યાદ રાખજે. રોજ વહેલી ઊઠી શરીર, મન અને ઘર સ્વચ્છ કરી સદાચારી અને નિયમિત રહી પતિવ્રત ધર્મનું પાલન કરજે. પારકે ઘેર જવાની આદત રાખીશ નહિ.

શિષ્ટ ભાષા એ મહાન વશીકરણ મંત્ર છે, કટુ-વચન કદાપિ બોલીશ નહિ. મીઠી વાણી વડે દરેકને જીતી લેજે. જ્ઞાની સદ્‌ગુણી યુવતીઓ તેમજ વયોવૃદ્ધ સ્ત્રીઓ પાસે બેસવું હિતકર્તા છે.

સંયમિત જીવન શરીરને નીરોગી રાખી લાંબુ આયુષ્ય બક્ષે છે. તેથી પ્રજા નીરોગી અને તેજસ્વી થાય છે તો જીવનને જેમ બને તેમ સંયમી બનાવજે.

તારા પિતા ઉચ્ચ અધિકારી કે અમીર હોય તેનો ગર્વ રાખીશ નહિ. તેમજ તારા પતિ સમક્ષ તારા પિતાની શ્રીમંતાઈના વખાણ કદી કરીશ નહિ.

ઉપરનાં હિત-વચનો વાંચી વિચારી વર્તન કરીશ તો જિંદગી સ્વર્ગરૂપ બનશે.

realpatidar.com
realpatidar.com